

SKLAD BORISA KIDRIČA

POROČILO O DELU

V LETIH 1954—1958

LJUBLJANA

1958

SKLAD BORISA KIDRIČA

POROČILO O DELU

V LETIH 1954—1958

LJUBLJANA

1958

Ljudska skupščina LRS je konec junija 1953 sprejela zakon o skladu Borisa Kidriča in tako ostvarila svečano zadolžitev, ki jo je dal pred javnostjo Izvršni svet Ljudske skupščine Ljudske republike Slovenije ob smrti Borisa Kidriča, velikega revolucionarja in junaka socialističnega dela. Izredne zasluge Borisa Kidriča pri graditvi nove Jugoslavije, njegova velika podpora razvoju znanosti in splošnega napredka in njegova nenadomestljiva vloga pri izgradnji gospodarske osnove socialistični družbeni ureditvi naj bi v delovanju sklada, ki nosi njegovo ime, dobile skromno oddolžitev, obenem pa pomenile spodbudo za nadaljevanje dela, ki ga je Boris Kidrič vodil v borbi za izgraditev socialistične Jugoslavije.

Zato zakon določa, da je osnovni namen tega sklada pospeševati teoretično in praktično delo na področju ekonomskih, družbenih in naravoslovnih ved in na vseh drugih področjih, ki neposredno služijo razvoju socialističnega gospodarstva in prispevajo k zadovoljitvi stvarnih gospodarskopoličnih potreb.

Izvršni svet LS LRS je v marcu 1955 sprejel statut, ki določa poslovanje sklada in podrobno našteva njegove naloge. V avgustu 1956 je bil na podlagi zakona o spremembi in dopolnitvi zakona o ustanovitvi sklada Borisa Kidriča s posebnim odlokom statut sklada izpopolnjen in so bile njegove dotedanje naloge razširjene.

Tako se je od ustanovitve sklada Borisa Kidriča izoblikovalo več načinov sodelovanja pri spodbujanju znanstveno raziskovalnega dela in usposabljanju kadrov, tako da so sedaj naloge sklada v glavnem naslednje:

1. podeljevanje Kidričevih nagrad za najboljša izvirna znanstvena dela, ki so bila objavljena v preteklem letu;
2. podeljevanje nagrad za teoretske in uporabno teoretske razprave, ki se predlagajo upravnemu odboru sklada na podlagi razpisa nagradnih tem;
3. podeljevanje nagrad za iznajdbe in tehnične izpolnitve;
4. podeljevanje štipendij;
5. finansiranje znanstveno raziskovalnega dela ali uporabno znanstvenega dela.

KIDRIČEVE NAGRADE

Kidričeve nagrade se podeljujejo vsako leto 10. aprila, t. j. na dan pred obletnico smrti tovariša Borisa Kidriča, za kakovostna izvirna znanstvena dela na področju ekonomskih, družbenih in naravoslovnih ved, ki so bila objavljena v preteklem letu. Vsako leto se lahko podelijo ena prva in največ tri druge nagrade. Glavno merilo za podelitev nagrade je znanstvena in strokovna vrednost objavljenega dela ter priznanje, ki ga je delo doseglo v znanstveni javnosti.

Prve Kidričeve nagrade za znanstvena dela so bile podeljene leta 1957 ob obletnici smrti Borisa Kidriča.

Tedaj je prejel prvo nagrado akademik *dr. ing. Milan Vidmar* za delo

TRANSFORMATORJI,

drugi nagradi pa sta prejela akademik *dr. Ivan Rakovec* za delo

GEOLOŠKA ZGODOVINA LJUBLJANSKIH TAL

in znanstveni sodelavec Kmetijskega inštituta *Josip Priol* za delo

BIOLOGIJA CVETJA, OPLODBE IN RODNOSTI PRI JABLANI.

Leta 1958 je odbor podelil tri druge Kidričeve nagrade in to:

dr. Bojanu Accettu in dr. Ivanu Matku za skupno delo
DOPRINOS K CITODIAGNOSTIKI MANIFESTNE IN LATENTNE AVITAMINOZE B12,

dr. Janezu Kanoniju za delo
DIALEKTIKA V PSIROPATOLOGIJI IN PSIHIATRIČNI VI-
DIKI V KRIMINOLOGIJI

in *dr. Dušanu Hadžiju* za delo o
PROBLEMATIKI VODIKOVE VEZI.

NAGRADNE TEME

Po določilih statuta sklada Borisa Kidriča so bile v letu 1955 prvič razpisane nagrade za uspešno obdelavo vnaprej določenih in objavljenih tem. Izbrane teme naj bi spodbudile posamezne znanstvene delavce raznih strok in skupine takih delavcev, da bi s svojimi deli prispevali k razčiščevanju teoretičnih in praktičnih problemov v zvezi z izgradnjo našega družbenega in gospodarskega sistema.

V letih 1955 do 1957 je bilo razpisanih vsega skupaj 11 tem, ki so vse obravnavale gospodarsko ali tehnično pomembna vprašanja.

Naslovi teh tem in izidi razpisov so naslednji:

I. EKONOMSKI POGOJI ZA STIMULACIJO DVIGA PROIZVODNOSTI DELA S POSEBNIM OZIROM NA PLAČNI SISTEM.

Ta tema je bila razpisana dvakrat, skupno je bilo predloženih sedemnajst razprav, od teh sta bili nagrajeni dve. Prvo nagrado je prejel *dr. Aleksander Bajt*, drugo nagrado pa avtorji skupnega dela: *ing. Bojan Zaletel, Stane Marinič in Jože Zakonjšek*.

Odkupljena so bila tri dela.

II. ALI JE PROIZVODNJA ELEKTRIČNE ENERGIJE V SLOVENIJI V KALORIČNIH CENTRALAH ENERGETSKO IN EKONOMSKO UPRAVICO IN V KOLIKI MERI.

Predložena so bila štiri dela: *ing. Viljem Praprotnik* in *ing. Henrik Sebaher* sta si kot avtorja samostojnih del delila prvo in drugo nagrado.

Dve razpravi sta bili odkupljeni.

III. PRISPEVEK KEMIJE K RAZŠIRITVI SUROVINSKE OSNOVE ZA NAŠE GOSPODARSTVO.

Predložena so bila tri dela, od katerih sta bili dve odkupljeni.

IV. PROBLEM EKONOMICNE ZAZIDAVE V MESTIH IN NJENO STIMULIRANJE.

Predložena so bila tri dela, od katerih je bilo eno odkupljeno.

V. KRITERIJ ZA PRESOJANJE GOSPODARSKO MANJ RAZVITIH PODROČIJ JUGOSLAVIJE V ZVEZI Z NJENIM GOSPODARSKIM RAZVOJEM.

Predloženi sta bili dve deli, od katerih ni bilo nobeno nagrajeno niti odkupljeno.

VI. ČIŠČENJE ODPADNIH VODA IN INDUSTRIJSKIH ODPLAK.

Predloženih je bilo sedem del. Podeljeni sta bili dve drugi nagradi. Ena so prejeli avtorji skupnega dela: *ing. Janko Sketelj*, *dr. ing. Roman Modic* in *dr. ing. Marjan Rejc*, ena pa *ing. Viljem Praprotnik*.

VII. RACIONALIZACIJA NAŠE PROIZVODNJE NA PODLAGI GOSPODARSKE KOOPERACIJE.

Tema je bila razpisana dvakrat, skupno je bilo predloženih pet del. Z drugo nagrado so bili nagrajeni avtorji skupnega dela: *Franc Ropret*, *Adolf Sadar* in *Coetko Dolenc*.

VIII. PROBLEMI STIMULACIJE AGRARNE PROIZVODNJE.

Na temo ni bilo predloženo nobeno delo.

IX. STRUKTURA POTROŠNJE NARODNEGA DOHODKA IN NJEN VPLIV NA RAZVOJ NAŠEGA GOSPODARSTVA.

Predloženo je bilo eno delo, ki je bilo odkupljeno.

X. POMEN IN NALOGA REHABILITACIJE V SODOBNEM ZDRAVSTVU IN SOCIALNEM VARSTVU.

Predložena so bila tri dela, drugo nagrado sta prejela avtorja skupnega dela: *ing. Milutin Fajdiga* in *Slavko Neuman*. Dve deli sta bili odkupljeni.

XI. UPORABA IZOTOPOV V NAŠEM GOSPODARSTVU.

Predložena so bila tri dela, ki so bila vsa tudi odkupljena.

V letu 1958 je odbor sklada razpisal pet tem in sicer:

- I. MOZNOST ZA RAZVOJ KEMIČNE INDUSTRIJE V SLOVENIJI.
- II. PRIMERNOST ŽELEZNISKIH VOZLIŠČ SLOVENIJE ZA NJEN USPEŠEN GOSPODARSKI RAZVOJ.
- III. PROBLEMATIKA REGULACIJE FREKVENCE IN MOČI V JUGOSLOVANSKEM ELEKTRIČNEM OMREŽJU.
- IV. ODVISNOST NAPREDKA ŽIVINOREJE OD ZBOLJŠANJA KRMNE OSNOVE TER POGOJI ZA TRAVNIŠKO PROIZVODNJO V SLOVENIJI.
- V. SMOTRNA PRESKRBA PREBIVALSTVA Z BOLNIŠKIMI POSTELJAMI.

Izid razpisa o teh temah bo objavljen ob zaključku poslovnega leta 1958/59.

NAGRADE ZA TEHNIČNE IZNAJDBE
IN IZPOPOLNITVE

Uspele tehnične iznajdbe in izpopolnitve so pomemben prispevek h gospodarskemu razvoju. Z namenom, da bi spodbudili iznajditeljsko delo, je bil v letu 1956 razpisan natečaj za iznajdbe in izpopolnitve, ki so se v praksi že uveljavile.

Prve nagrade te vrste so bile podeljene leta 1957.

Nagrajeni so bili:

ing. Martin Obrán za

KONSTRUKCIJO MONTAŽNEGA IN PLEZALNEGA OPAŽA Z
DELOVNIMI ODRI ZA ARMIRANOBETONSKE KONSTRUKCIJE,

ing. Edvard Cilenšek za

POSTAVITEV ELEKTRICNEGA POSPESEVALNIKA V INSTITUTE
JOZEF ŠTEFAN

ter Ivan Zupan za

REKONSTRUKCIJO PRIPRAVE ZA MAZANJE PNEVMAT-
SKEGA ORODJA IN ZA KONSTRUKCIJO PNEVMATSKEGA KLA-
DIVA ZA BATNE STROJE.

PODELJEVANJE ŠTIPENDIJ

V prepričanju, da je sposoben strokovni kader eden od najvažnejših pogojev za razvoj našega gospodarstva, je sklad Borisa Kidriča že v letu 1954 sklenil podeliti prve štipendije za strokovno izpopolnjevanje doma in v tujini. Tako naj bi materialno omogočil znanstveno in strokovno izpopolnitev takim kandidatom, ki zaradi svojih sposobnosti in vneme za stroko zaslužijo podporo in ki bodo po končanih študijah uspešno sodelovali pri razvoju socialističnega gospodarstva.

V prvem obdobju so prihajali v poštev zlasti kandidati, ki so bili že v delovnem razmerju, katerim pa okoliščnosti niso dovoljevale, da bi začeli ali nadaljevali šolanje na domačih univerzah, na srednjih ali strokovnih šolah. Le izjemoma so dobili štipendije sklada tudi redni dijaki in študenti.

Pri izbiri kandidatov za podelitev Kidričeve štipendije odločajo v prvi vrsti njihove strokovne zmožnosti in moralne kvalifikacije. Pri tem so imeli sprva prednost udeleženci NÖB, leta 1957 pa je upravni odbor sklada sklenil,

naj imajo prednost tudi otroci padlih borcev in žrtev fašističnega terorja.

Poleg dolgoročnih štipendij, ki jih prejemajo kandidati za vso štipendijsko dobo oziroma za dokončanje študija, štipendira sklad z enkratnim zneskom tudi take kandidate iz vrst znanstvenega in strokovnega kadra, ki jim je za njihovo strokovno izpopolnitev potrebna le krajša študijska doba ali le samo študijsko potovanje po Jugoslaviji.

Posebnega pomena za razvoj gospodarstva in znanosti so štipendije za znanstveno izpopolnjevanje v tujini, ko je nujno potrebno spremljati najnovejše pridobitve v gospodarsko razvitih državah, primerjati stanje doma s stanjem v tujini in presajati tuja izkustva na domača tla. Tako omogoča sklad zlasti mlajšim znanstvenikom, ki so se uveljavili s svojim uspešnim delom, da se toretično ali praktično izpopolnijo v tujini.

Leta 1954 je sklad Borisa Kidriča podelil prvih pet večletnih štipendij za študij na domačih učnih zavodih, dve enkratni podpori za strokovno izpopolnitev oziroma za študijska potovanja po Jugoslaviji in pet štipendij za specializacijo v tujini. V naslednjih letih so bile štipendije podeljene v glavnem v enakem obsegu, povečalo pa se je število štipendij za večletni študij na domačih šolah. Tako je do leta 1958 prejelo vsega skupaj 34 kandidatov štipendije za študij doma in 21 kandidatov za strokovno izpopolnjevanje v tujini. Razen v treh primerih, ko so bile štipendije zaradi neizpolnjevanja pogojev oziroma zaradi prostovoljne odpovedi kandidata ustavljene, so vse štipendije dosegle oziroma dosegajo svoj namen. Vsi štipendisti uspešno opravljajo predpisane izpite.

V šolskem letu 1956/57 je diplomiral prvi štipendist sklada z odličnim uspehom.

Sedaj štipendira sklad vsega skupaj 27 študentov, ki so vpisani na naslednjih fakultetah:

pravna fakulteta	6
ekonomska fakulteta	2
naravoslovna fakulteta	2
filozofska fakulteta	1
fakulteta za strojništvo in elektrotehniko	6
fakulteta za rudarstvo, metalurgijo in kemijsko tehnologijo	2
fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo	3
fakulteta za agronomijo, gozdarstvo in veterinarstvo	2
srednja tehnična šola	3

Od navedenih 27 štipendistov jih je 19 sodelovalo v NOB; od teh imajo trije »Spomenico 1941«, trije pa so otroci padlih borcev.

Čeprav je odbor vsako leto razpisal tri enkratne štipendije za strokovno izpopolnitev, so bile zaradi majhnega števila kandidatov podeljene v razdobju 1954—1958 samo štiri take štipendije: dve za študijsko potovanje po Jugoslaviji, in to za področje železniških nizkih gradenj in avto-geno varjenje, dve pa za strokovno izpopolnitev s področja pravnih ved.

Štipendije za študijsko izpopolnjevanje v tujini so se doslej podeljevale znanstvenemu ter visoko kvalificiranemu tehničnemu kadru. Število štipendiranih kandidatov po posameznih strokah je naslednje:

ekonomika	3
elektronika	5
kemija in fizikalna kemija	4
arhitektura	1
varilna tehnika	1
metalurgija	3
rudarstvo	1
raziskovanje materiala in konstrukcij	1
medicina	2

Vsi prejemniki štipendij uživajo na znanstvenih ustanovah raznih držav priznanje tamkajšnjih profesorjev oziroma vodij ustanov, o čemer priča korespondenca s tujimi ustanovami in spričevala, ki jih štipendisti tam dobivajo. Prav tako se o napredku štipendistov pohvalno izražajo domače znanstvene ustanove in podjetja, kjer nadaljujejo štipendisti po povratku iz tujine svoje delo in koristijo svojim institucijam z izkušnjami, ki so si jih nabrali v tujini. Da bi njihovo na novo pridobljeno znanje tudi na splošno koristilo metodam znanstvenega raziskovalnega dela pri nas in njihovi praktični uporabi v gospodarstvu, objavljajo štipendisti v strokovnem tisku obsežnejše strokovne študije o pridobljenem znanju.

FINANSIRANJE ZNANSTVENO RAZISKOVALNEGA DELA

Sklad Borisa Kidriča je začel polagoma uresničevati že ob ustanovitvi zasnovano zamisel, naj bi se podprla tudi teoretična in praktična raziskovalna dela, ki jih opravljajo razni zavodi in inštituti. S tem je prevzel važno nalogo, da v okviru možnosti spodbuja raziskovalno delo znanstvenih ustanov in jih usmerja k perečim problemom našega gospodarskega razvoja.

V letih 1956 in 1957 je sklad gmotno podprl 19 znanstveno raziskovalnih del, ki so jih izvršile razne znanstvene ustanove. S tem je uspešno posredoval v nekaterih primerih, ko je šlo za določena znanstvena dela oziroma za nekatere važne raziskovalne naloge, katerih rezultati neposredno koristijo našemu gospodarstvu.

V letu 1958 pa se je ta dejavnost sklada razširila. Če so dotedanje podpore za znanstveno raziskovalno delo pomenile le dodatna sredstva za izvršitev določenih nalog, je sedaj sklad prevzel upravljanje celotnih sredstev, ki jih daje republiški proračun za znanstveno raziskovalno delo. Tako se znanstveno raziskovalno delo v duhu osnovnih

načel sklada načrtno usmerja v reševanje nalog, ki služijo razvoju socialističnega gospodarstva.

Čeprav izvira večji del sredstev, katera omogočajo delovanje ustanov, ki se bavijo z znanstveno raziskovalnim delom, deloma iz proračunov, deloma pa neposredno iz dohodkov gospodarskih organizacij, je vendarle pomemben tudi prispevek sklada Borisa Kidriča, ki je dan v ta namen. Zlasti je važna ugotovitev, da pri določanju znanstveno raziskovalnih del, ki naj bi se financirala iz sklada Borisa Kidriča, lahko sodelujejo poleg znanstveno raziskovalnih ustanov samih tudi gospodarske organizacije in upravni organi, ki v svojem delu ugotovijo pereče probleme v gospodarstvu, katere bi bilo mogoče z ustrežajočimi raziskovalnimi in znanstvenimi dognanji uspešneje reševati.

Tako so samo v poslovnem letu 1957/58 vložile razne institucije 156 predlogov za znanstveno obravnavo problemov, od katerih je izbral odbor za financiranje 40 del, ki ustrezajo osnovnemu namenu sklada.

Dela, ki jih financira sklad, se po izvršenih recenzijah ocenjujejo in sprejemajo. S tem prispeva sklad tudi k družbeni kontroli nad kvaliteto znanstveno raziskovalnega dela.

Spisek del, ki jih sedaj financira sklad in bodo ocenjena v letu 1959, je priložen temu poročilu.

Sklad Borisa Kidriča je od svoje ustanovitve dalje opravljal poverjene mu naloge, kakor jih določata zakon in statut. Nove oblike spodbujanja znanstveno raziskovalne dejavnosti, povečani obseg štipendiranja in uvedeno financiranje znanstveno raziskovalnega dela so zahtevali tudi izpopolnjevanje dela upravnega odbora. Pri tem gre velika zasluga uspešnemu sodelovanju znanstveno raziskovalnih ustanov, strokovnih društev, naraščajočemu zanimanju in pripravljenosti posameznih znanstvenih delavcev in štipendistov. Predvsem pa je bil gospodarski razvoj sam s svojo dinamičnostjo, z doseženimi uspehi in s predvidevanjem

nadaljnega razvoja tista osnova, ki je najodločilneje vplivala tudi na aktivnost dela sklada.

Upravni odbor sklada je celotno problematiko obravnaval na sejah, pri svojih odločitvah pa se je opiral na mnenja in ocene stalne strokovne komisije sklada ter pomožnih komisij: štirih komisij za predlaganje kandidatov za Kidričeve nagrade, ocenjevalnih komisij za znanstvene razprave in za priglase iznajdbe. Medtem ko so komisije za predlaganje kandidatov za Kidričeve nagrade stalne, se imenujejo ocenjevalne komisije vsako leto iz vrst ustreznih strokovnjakov za vsako razpisano temo oziroma priglase iznajdbo. Vse predloge pomožnih komisij je obravnavala tudi strokovna komisija zaradi koordinacije dela in uporabe enotnih kriterijev pri ocenjevanju.

Poleg tega so sodelovali pri presoji in oceni izvršenih znanstveno raziskovalnih del, ki jih financira sklad, tudi še posamezni strokovnjaki.

Strokovna komisija je pregledovala in predlagala upravnemu odboru dela, prijavljena na razpis za financiranje znanstveno raziskovalnih del. Iz vrst strokovne komisije so bili izbrani tudi mentorji za štipendiste, ki se izpopolnjujejo v inozemstvu.

Pri zgoraj omenjenem delu je sodelovalo več kot 80 znanstvenikov in strokovnih delavcev in 30 inštitutov ter drugih znanstveno raziskovalnih ustanov.

Na posamezne razpise sklada je doslej prijavilo svoje sodelovanje 370 zavodov, podjetij in posameznikov.

Denarna sredstva, potrebna za opravljanje nalog, ki so skladu poverjene, je vsako leto dodeljeval republiški proračun. Tako je bilo dodeljeno po letih:

1954	10,000.000 din
1955	9,400.000 „
1956	10,000.000 „
1957	5,000.000 „
1958	56,400.000 „

Ta sredstva so bila po posameznih letih uporabljena takole:

	Štipendije	Finansir. znan. dela	Kidričeve nagrade	Nagradne teme	Iznajdbe	Admini- stracija
1954	2,194.090					7.475
1955	3,029.134					99.115
1956	3,839.890	7,855.000		700.000		450.099
1957	5,423.265	6,724.303	700.000	750.000	1,000.000	772.791
1958	8,419.943	41,970.960	600.000	650.000		550.401

Znanstveni elaborati in strokovne razprave, ki so plod pobude in finančne podpore iz sklada Borisa Kidriča, pomenijo gradivo, ki je dostopno vsem, katerim lahko služi pri njihovem znanstveno raziskovalnem delu. V ta namen je poročilu priložen tudi seznam vseh teh del, ki so v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani.

S tem poročilom prikazuje upravni odbor svoje dosežanje dela, obenem pa želi spodbuditi ustanove in posameznike k še tesnejšemu sodelovanju za še popolnejše uresničevanje namenov sklada Borisa Kidriča.

BIBLIOGRAFSKI PODATKI O DELIH, ZA KATERA SO BILE PODELJENE KIDRIČEVE NAGRADE

Prvo Kidričevo nagrado je prejel avtor naslednjega dela:

akademik dr. ing. Milan Vidmar: DIE TRANSFORMATOREN. Stuttgart 1956. 630 str. 8°.

Drugo Kidričevo nagrado so prejeli avtorji naslednjih del:

dr. Bojan Accetto in dr. Ivan Matko: DOPRINOS K CITO-DIAGNOSTIKI MANIFESTNE IN LATENTNE AVITAMINOZE B 12.

Razprave SAZU, Razred za prirodoslovne in medicinske vede, Vol. I. 1957, str. 37—46. 8°;

dr. Dušan Hadži: Infrared Spectra of Molecules with Hydrogen Bonds. Journal of Chemical Physics 1957 27, 991—7.

Infrared absorption bands associated with the NH group: SOME SECONDARY AROMATIC AMINES. Journal of the Chemical Society 1957, 843—7;

SOME SECONDARY THIONAMIDES and N-METHYL-TOLUENE — P-SULPHONAMIDE. Journal of the Chemical Society 1957, 847—51;

HYDROXAMIC ACIDS AND DERIVATIVES. Spectrochimica Acta 1957, 10, 38—51;

dr. Janez Kanoni: DIALEKTIKA V PSIHOLOGIJI IN PSIHIATRIČNI VIDIKI V KRIMINOLOGIJI. Zbornik Inštituta za kriminologijo: Kriminalogija v kazenskem pravosodju 1957. Publikacija št. 1, Ljubljana 1957. Od 188 do 247 str. 8°;

Josip Priol: BIOLOGIJA CVETJA, OPLODBE IN RODNOSTI PRI JABLANI. Zbornik za kmetijstvo in gozdarstvo, zvezek 2, 1956, str. 3—258, 8°.

akademik dr. Ivan Rakovec: GEOLOŠKA ZGODOVINA LJUBLJANSKIH TAL. Zgodovina Ljubljane I., 1956, str. 11 do 207, 8°.

**RAZPRAVE,
PREDLOŽENE SKLADU BORISA KIDRIČA
V LETIH 1954—1958**

Seznam obsega:

nagrajene in odkupljene razprave po razpisanih temah,
razprave o raziskovalnih delih, ki jih je sklad finansiral,
razprave štipendistov sklada,
razprave v zvezi z nagrajenimi iznajdbami.

Podatki o razpravah navajajo:

- a) naziv ali predmet dela
- b) ime avtorja (in event. sodelavcev)
- c) stroko oziroma tematiko
- d) opis in kratko vsebino dela
- e) dosežene rezultate
- f) event. objavo
- g) specifikacijo teme in bibliografske navedbe.

Katalog del hrani arhiv sklada, dela pa so v tipkopisih oziroma
separatih v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani.

- a) DELOVNA STORILNOST IN DRUŽBENI NAPREDEK.
- b) Dr. Aleksander Bajt.
- c) Ugotavljanje pomena činiteljev in pogojev produktivnosti dela v našem gospodarstvu.
- d) Uporabljajoč obstoječo literaturo razčiščuje avtor v uvodu nekaj osnovnih vprašanj v zvezi s pojmom produktivnosti dela, z merjenjem produktivnosti dela in s pomenom prizadevanja za dvig produktivnosti dela v naših konkretnih gospodarskih razmerah. V prvem delu se ukvarja z narodno gospodarskimi činitelji in pogoji dviga produktivnosti dela. V drugem delu se ukvarja s temi činitelji in pogoji v merilu posameznega podjetja. V prvem in drugem delu obravnava najprej faktorje in pogoje delovne storilnosti nasploh, potem pa še posebej glede na plačni sistem.
- e) Poleg gmotne stimulacije posameznikov in delovnih kolektivov, ki je pereča, zajema avtor problem širše in skuša ugotoviti vse možnosti dviga produktivnosti dela. Pri tem ne raziskuje le pogojev dviga produktivnosti s pomočjo povečane intenzivnosti in spretnosti dela, ampak ga zanimajo pogoji, ki morajo biti izpolnjeni v narodnem gospodarstvu in v podjetju, da bo z danim delovnim naporom dosežen največji možni učinek.
- f) Razprava je v tisku pri »Gospodarskem vestniku«, v srbohrvaščini pa I. del pri Nolit-u, Beograd, in II. del pri Rad-u, Beograd.
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1957. XI + 620 f, razmn., 4°.
- a) EKONOMSKI POGOJI ZA STIMULACIJO DVIGA PROIZVODNOSTI DELA S POSEBNIM OZIROM NA PLAČNI SISTEM.
- b) Dr. Vilko Vujčić.
- c) Ekonomska stroka.

- d) Razprava obravnava ozko povezanost plač, proizvodnje in potrošnje. Analizira razmerje plač do proizvodnje, do potrošnje, do potrošnega sklada, in razmerje potrošnje do proizvodnje.

Višina plač je odvisna od višine narodnega dohodka in proizvodnosti dela. Obseg in rentabilnost proizvodnje sta odvisna tudi od stimulativnosti plač. Plača sama se mora gibati na višini, ki omogoča produkcijo in reprodukcijo delovne sile v skladu z blagovno denarnimi odnosi tako, da zavzame v družinskem proračunu tisto mesto, ki ji gre kot glavnemu viru delavčevih dohodkov, ker sicer preneha spodbuda za povečanje proizvodnje.

- e) Rezultat je v spoznanju, da je izločanje plač iz dohodka kompleksno vprašanje, odvisno od višine narodnega dohodka, le-ta pa od stopnje produktivnosti, ker pri najumestnejših načinih izločanja plač iz dohodka bodo plače ostale nizke, če se ne bo povečal narodni dohodek.

- f) Deloma objavljeno v »Ekonomske reviji«, št. 1/1956.

- g) Razprava po razpisani temi.

Ljubljana, 1956. (I) + 63 + 16 + 6 + (I) f + 4 pril., razmn., 4°.

- a) EKONOMSKI FAKTORJI ZA STIMULACIJO PROIZVODNOSTI DELA POSEBNO GLEDE NA PLAČNI SISTEM.

- b) Dr. Vilko Vujčić.

- c) Ekonomska stroka.

- d) Delo obravnava vprašanje oblikovanja družbene akumulacije z vidika družbe in z vidika podjetja.

Plače (osebni dohodki) v socializmu morajo biti funkcija obsega proizvodnje, ne pa poslovnega uspeha. Sedanje oblikovanje individualnih plač ni v skladu s socializmom, ker zahteva kolektivna proizvodnja uvedbo kolektivnega nagrajevanje dela za celotno proizvodnjo, namesto individualnih plač za posebne delovne operacije. Pisec zavrača dohodek kot indikator kolektivnega uspeha kolektiva, ker bi tako višina kolektivnega plačnega sklada bila odvisna od tržne konjunktore.

- e) Fizični obseg proizvodnje bi moral biti podlaga za oblikovanje plačnega sklada v mejah realizacije. Fizični obseg pa se more ugotoviti s prečiščeno lastno ceno, ki združuje v sebi tako obseg proizvodnje kot tudi ekonomsko učinkovitost poslovanja podjetja.

- f) Ni bilo objavljeno.
 - g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1957. (II) + 116 f + 10 pril., razmn., 4°.
-
- a) ORGANIZACIJSKE OSNOVE VEČANJA PRODUKTIVNOSTI V INDUSTRIJSKEM PODJETJU, S POSEBNIM OZIROM NA PROBLEM NAGRAJEVANJA DELA.
 - b) Ing. chem. Bojan Zaletel,
dipl. econ. Jože Zakonjšek,
dipl. econ. Stane Marinič.
 - c) Prikaz študijskega in praktičnega reševanja osnovnih vprašanj nagrajevanja dela v industrijskem podjetju.
 - d) Avtorji v popularni obliki obravnavajo probleme in izkušnje pri uvajanju sodobnih metod organizacije v konkretnem industrijskem podjetju. Prikazujejo metode izgradnje in razvijanja organizacijskih temeljev sodobnega poslovanja gospodarske organizacije in v posebnih poglavjih obravnavajo izvedbo analitične ocene delovnih mest, osebnega ocenjevanja ljudi na delovnih mestih in izgradnje sistema nagrajevanja po učinku dela.
 - e) Gospodarska organizacija, katero avtorji obravnavajo, je dosegla v drugem letu po izvedenih organizacijskih ukrepih, ki so v delu prikazani, zelo ugodne rezultate.
 - f) Delo je bilo objavljeno leta 1957 v založbi »Informatorjevega priročnika za kadre«, Zagreb.
 - g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1957, 302 f, razmn., 4°.
-
- a) STRUKTURA POTROŠNJE NARODNEGA DOHODKA IN NJEN VPLIV NA RAZVOJ NAŠEGA GOSPODARSTVA.
 - b) Dr. Aleš Kersnik.
 - c) Ekonomska stroka.
 - d) Poleg nominalne potrošnje narodnega dohodka je prikazana tudi realna potrošnja, upoštevajoč disproporce v cenah investicijskega materiala in storitev ter ostalega blaga in storitev. Delež narodnega dohodka, namenjen za osebno potrošnjo, je pri nas med najnižjimi, delež za splošno potrošnjo pa najvišji, medtem ko je delež za investicijsko potrošnjo v približnem povprečju z gospodarsko bolj razvitimi državami. Osebna potrošnja pri nas ne dosega v povprečju minimalnih življenjskih stroškov, vendar je to

osnovni predpogoj za optimalni razvoj narodnega gospodarstva.

- e) Predlagana je posebna metoda za ugotavljanje minimalnih osebnih dohodkov in ugotovljena višina minimalnih osebnih dohodkov v letih 1955 in 1956 za delavce in uslužbence ter navedeni tudi viri sredstev, s katerimi bi se mogla kriti osebna potrošnja v višini minimalnih življenjskih stroškov.
- f) Delo je bilo delno objavljeno v »Ekonomske reviji« št. 3/58 pod naslovom »Pomen osebne potrošnje za narodno gospodarstvo« in izpopolnjeno z novejšimi statističnimi podatki.
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1958, 97 f, z diagrami, razmn., 4°.

a) EKONOMIČNA UPORABA ENERGIJE V STANOVANJIH IN STANOVANJSKIH NASELJIH.

b) Zavod za stanovanjsko izgradnjo OLO Ljubljana:

dr. ing. Boris Lavrenčič s sodelovanjem inženirjev:

ing. Franc Adamič,

ing. Boris Exel,

ing. Pavel Göstel,

ing. Evgen Gogala,

ing. Alojz Javornik,

prof. ing. Boleslav Likar,

ing. Engelbert Novak,

ing. Zdenko Rupnik,

ing. Ljudevit Skaberne.

- c) Tehnološko ekonomska študija s področja energetske porabe široke potrošnje.
- d) Na podlagi statističnega gradiva, publikacij in projektnih dokumentacij, ki se nanašajo na domače energetske razmere, je opredeljen današnji ogrevni standard prebivalstva v LR Sloveniji. Ugotovljena je poraba posameznih energijskih virov (lesa, premoga, električnega toka, plina in butana) pri nas, nadalje današnje stanje ogrevanja prostorov in stavb ter njih toplotne zaščite. Končno je izračunana pravilna porazdelitev energije v naseljih s pomočjo pretvorbe bruto kalorij (termična poraba) v neto kalorije (termična potreba).

V analizi tako prikazanega stanja porabe in porazdelitvene strukture energije je podana primerjava naše energijske potrošnje z današnjim stanjem v inozemstvu.

- e) Rezultati dokazujejo, da imamo potencialne možnosti zvišati v daljši dobi naš ogrevni standard na sedanji nivo nekaterih zapadno evropskih področij ter pri tem doseči ugodnejšo porazdelitev in rajonizacijo posameznih energetskega nosilcev. Pogoji za doseg tega smotra pa je znatno izboljšanje današnjega koristnega učinka porabe goriv. Podani so konkretni predlogi za oplemenitenje goriv, za izboljšanje naprav za kuhanje in ogrevanje, nadalje za uvažanje centralnih kurjav oziroma projektiranje toplarn ter končno za ukrepe s področja toplotne zaščite stanovanjskih stavb.
- f) Izvleček vsebine objavljen v članku ing. Leon Skaberne: »Ekonomična uporaba energije v stanovanjih in stanovanjskih naseljih«, Bilten Zavoda za stanovanjsko izgradnjo, št. 6.
- g) Razprava v zvezi s financiranim delom.
Ljubljana, 1957. Zbirka 6 zvezkov, razmn., 4°.

FIZIKALNE VEDE (DK 53)

- a) MERJENJE DEBELIN Z RADIOAKTIVNIMI IZOTOPI.
- b) J. Pahor.
- c) Uporaba umetno radioaktivnih izotopov pri industrijsko pomembnih meritvah debelin tankih folij.
- d) Delo daje pregled različnih fizikalnih pojavov pri prehodu delcev beta in gama skozi snovi in osnovne zakone absorpcije, ki določajo merjenje debeline materialov s to metodo. Dalje obravnava potrebne merilne pripomočke kakor tudi vprašanje, kateri izotop je najugodnejši za meritev in kakšna je najnižja aktivnost izvora, da se neka meritev izvrši s potrebno natančnostjo. Podan je tudi opis laboratorijskih meritev, zaščitnih plasti kositra in barve na železni pločevini, ter merjenje debeline kovinske stene cevi, ki ji notranjost ni dostopna.
- e) Meritve so pokazale, da je mogoče ionizacijsko celico nadomestiti s scintilacijskim števcem, ki omogoča zaradi večje občutljivosti uporabo deset do stokrat šibkejših radioaktivnih virov, tako da zaščita pred sevanjem praktično odpade. Majhne dimenzije tega števca omogočajo tudi meritve majhnih vzorcev.

- f) Objavljen članek v »Obzorniku za matematiko in fiziko« 6, 66 (1957—1958, št. 2).
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1958. 39 f, s slikami, razmn., 4°.

ELEKTRONIKA (DK 537.5)

- a) PROTOTIP NAPRAVE ZA MERJENJE DEBELIN Z ELEKTRONI.
- b) Karel Cotman, Rajko Korbar.
- c) Elektronika.
- d) V zadnjih letih si je uporaba radioaktivnih izotopov utrla široko pot v industrijo. Industrija je močno zainteresirana, da imajo njeni produkti (n. pr. papir, pločevina itd.) standardno debelino, ker se s tem izboljša kvaliteta in prihrani material. Z običajnimi metodami kontroliramo na 12—15 % točno, z radioaktivnimi izotopi na 3 % točno, 1 % točnost meritve in produkcije pa dobimo še z dodatno avtomatizacijo.
- Princip je enostaven. Pod merjeni material namestimo izvor elektronov, ki tečejo skozi ploščo. Del elektronov se v plošči ustavi. Preostale elektrone šteje ionizacijska celica. Skozi upor 10^9 Ohma teče tok 10^{-9} A, pri čemer dobimo padec napetosti 1 V, ki jo merimo z elektronskim instrumentom. To napetost kompenziramo; če se debelina materiala spremeni, deluje na instrument razlika v napetosti. Z njo je podana razlika v debelini merjenega materiala.
- e) V laboratoriju inštituta »J. Stefan« je uspelo meriti debelino na 1 % natančno. Sedaj se dela dokumentacija za praktično izvedbo v nekaterih tovarnah.
- f) Delo bo objavljeno v »Elektrotehniškem vestniku«, ko bo aparatura na enem izmed mest postavljena.
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1958. 25 f + 17 pril., razmn., 4°.
- a) TELEMETER; PRENOS MERJENJA NA POLJUBNO RAZDALJO.
- b) Telekomunikacije, Ljubljana:
ing. Ludvik Čisar.
- c) Elektronika.

- d) Uvodoma je nakazana potreba in koristnost uporabe telemetra v raznih panogah industrije in gospodarstva. Podani so tehnični pogoji, katerim mora ustrezati telemeter. Sledi analiza podobnih inozemskih aparatov. Določitev telemetrijskega sistema, ki bi odgovarjal našim razmeram in njegova realizacija.
- e) Izdelani telemeter deluje na principu frekv. modulacije. Njegova točnost je neodvisna od prenosne poti. Aparatura prenaša merjenje vseh fizikalnih količin, ki se lahko pretvorijo v enosmerno napetost. Sistem omogoča daljinsko regulacijo, direktno seštevanje prenašanih mernih količin, večkratno izkoriščanje frekv. pasu s pomočjo časovne delitve (ciklični sistem) in priključitev več kazalnih instrumentov z vrtljivo tuljavico na sprejemni strani.
- f) Delo še ni bilo publicirano.
- g) Razprava v zvezi s financiranim delom.
Ljubljana, 1956. 13 f + 2 pril., razmn., 4°.

KEMIJA (DK 54)

- a) IZRABA SULFITNIH LUŽNIC DOMAČEGA IZVORA ZA PRIDOBIVANJE KRMILNEGA KVASA.
- b) Dr. Marta Blinc.
- c) Izraba odpadnih voda za razširitev krmne osnove.
- d) Elaborat obravnava izkoriščanje izrabljenih sulfidnih lužnic v krmilni kvas. Prikazana je fermentacija sulfidne lužnice s pomočjo kvasovke *Torula utilis* tako v laboratoriju kakor v majhni polindustrijski napravi.
- e) Na podlagi atesta, ki ga je izdal po večmesečnem krm-ljenju živine Kmetijski inštitut Slovenije, ustreza krmilni kvas iz sulfidne lužnice vsem zahtevam ter je po učinku boljši od ribje moke. S tako proizvodnjo kvasa bi mogli zmanjšati onesnaženje rek ter ojačiti beljakovinsko krmno osnovo pri nas za najmanj 3000 ton letno.
- f) Delno publicirano:
 - a) v »Bulletin Scientifique Yougoslave«, Tome 2, 1956, No. 3, p. 74: Hydrolyse und Fermentierung verschiedener Abfallprodukte des Landbaues und der Industrie.
 - b) v »Novi proizvodnji«, let. 1956, št. 5, p. 313: Izraba sulfidnih lužnic domačega izvora za pridobivanje krmnega kvasa.
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1956. (I) + 80 f, s slikami, razmn., 4°.

- a) UPORABA RADIOAKTIVNIH IZOTOPOV V INDUSTRIJI ŽIVIL.
- b) Dr. Marta Blinc.
- c) Konzerviranje kmetijskih pridelkov v okviru aktualnih problemov živilske industrije.
- d) Obsevani so bili kmetijski pridelki, predvsem krompir, čebula in sladkorna pesa, z žarki gama. Izvor žarkov je bil kobalt 60. Sevalne doze so se spreminjale od 3700 preko 7000 do 27.000 rep za krompir in čebulo in od 3700 do 7000 rep za sladkorno peso. Kontrolne analize, zlasti organoleptične, so bile več mesecev.
- e) Z obsevanjem omenjenih pridelkov je uspelo podaljšati njihovo dobo skladiščenja, ne da bi se blago kvarilo. Preprečilo se je kaljenje krompirja za več mesecev, kakor tudi njegovo krčenje, potemnenje in obolenje. V ta namen je zadoščala že obsevalna doza 7000 rep. Podobni rezultati so bili doseženi tudi s čebulo, ki je ostala skoraj leto dni zdrava v notranjosti. Sladkorna pesa je bila vskladiščena pri + 20°C ter so bili opazovani obsevani in neobsevani vzorci. Posrečilo se je ohraniti večji del obsevane pese 12 mesecev brez plesnobe in gnitja.
Podan je opis sevalne naprave, ki bi mogla služiti za pasteurizacijo kmetijskih pridelkov. Dodana je tudi ekonomska ocenitev take sevalne naprave.
- f) V tisku:
 - a) Gamma radiation effects on sugar beet.
 - b) Storage of gamma irradiated potatoes and onions »Bulletin Sci. Young.«.
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1958, (I) + 73 f, s slikami, razmn., 4°.
- a) DOBIVANJE OLEFINA DUBOKIM KREKIRANJEM UGLJIKOVODIKA KAO BAZA NAŠE ORGANSKE KEMIJSKE INDUSTRIJE.
- b) Ing. Ivan Brihta in ing. Marcel Grdinić.
- c) Kemijska tehnologija.
- d) Avtorja dokazujeta, da je za našo kemično industrijo najugodnejše, če temelji na predelavi olefinov (etilena, propilena in butilena), dobljenih s pirolizo naftnih ogljikovodikov. Iz teh olefinov pridobivamo plastične mase, detergente, topila itd.

- e) Podan je predlog za perspektivno planiranje kemične industrije v FLRJ.
- f) Objavljeno v skrajšani obliki, »Kemija u industriji«, Zagreb, 5 (1956), 161—172.
- g) Razprava po razpisani temi.
Zagreb, 1956. 70 f + 7 pril., razmn., 4°.

a) OPLEMENITENJE LIGNITA.

- b) Inštitut za anorgansko kemijsko tehnologijo Fakultete za rudarstvo, metalurgijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani: prof. ing. Engelbert Hribernik.
- c) Tehnologija predelave premogov, posebej še rjavih premogov in lignitov.
- d) Pri pripravi premogovega prahu lahko meljemo ali suho snov, ali pa tako mokro, da se tvori blato. Uporabljena je druga pot in je premogu voda celo dodana. Lignit, ki ima v dobavljenem stanju do 50 % vode, jo ima po dodatku 70 %. Takšen se mnogo lažje pomelje in doseže tako zrnavost, da je ostanek na situ 4900 ca. 10 %, na situ 10.000 pa ca. 20 %. Po mletju dobljena gošča se centrifugira. Tako pripravljena pogača se na zraku osuši na 5 % vlage.
- e) Po predloženem postopku dobimo lignit s kalorično vrednostjo 4000 kal., ki je uporabljen kot kurivo v rotacijskih pečeh za žganje portlandskega cementa. Ob študiju postopka za oplemenitenje lignita je bil dognan tudi postopek za pridobivanje koksa, ker je dal tako osušeni premog po briketiranju mehanično čvrst kokso. Na opisani način posušeni premog je po briketiranju sposoben absorbirati fenole in je primeren za čiščenje odpadnih voda.
- f) Delo ni bilo objavljeno.
- g) Razprava v zvezi s financiranim delom.
Ljubljana, 1957. 49 f, razmn., 4°.

a) POLITIOLSTIREN — NOVA REDUKCIJSKO-OKSIDACIJSKA IN IONSKO IZMENJALSKA SMOLA.

- b) D. Dolar, sodelavca: H. P. Gregor in G. K. Hoeschele.
- c) Delo spada v področje ionske izmenjave.
- d) Delo obravnava sintezo in raziskave osnovnih lastnosti novega polimera politiolstirena. S kolonsko tehniko je bila ugotovljena redokсна kapaciteta smole, ki se ujema s podatki elementne analize.

- e) Pokazalo se je, da je politiolstiren v reduciranem stanju močno redukcijsko sredstvo. Oksidirana oblika smole pa se da reducirati le s prav močnimi reducenti. Kemijska stabilnost polimernega ogrodja je zadovoljiva, če smola ne pride v dotik z zelo močnimi oksidanti. Poleg redoksnih lastnosti kaže polimer tudi veliko afiniteto do kovinskih ionov, ki tvorijo merkaptide. Z izboljšanjem fizikalnih lastnosti bi bil polimer praktično uporaben kot reducent in kot ionski izmenjalec za težke kovine.
- f) Delo je bilo objavljeno: H. P. Gregor, D. Dolar, G. K. Hoeschele, Polythiolstyrene — A new Oxidation — Reduction Ion Exchange Resin; J. Amer. Chem. Soc., 77, 3675 (1955).
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Ponatis iz »Journal of the American, Chemical Society, 77, 3675 (1955), 1. str., 4°.

a) POROČILO V ZVEZI Z IZDELOVANJEM KERAMIČNIH KON-DENZATORJEV Z VISOKO RELATIVNO DIELEKTRIČNOSTJO.

- b) Ing. Slavko Dular.
- c) Keramika — feroelektrika in piezoelektrika.
- d) Delo obravnava pogoje za sintezo in sintranje barijevega titanata za dosego primernih dielektričnih lastnosti. Študiran je bil vpliv sestave materiala in pogojev pri sintezi, kakor tudi vpliv časa in temperature sintranja BaTiO₃, čistega in s prebitki TiO₂ in BaO, na dielektričnost, njeno temperaturno odvisnost, Curievo točko in dielektrične izgube.
- e) Pogoji sintiranja ne vplivajo močno na dielektrične lastnosti, pač pa temperatura sinteze in priprava materiala pred sintranjem. Rezultati se sklajajo z navedbami v ameriški strokovni literaturi.
- f) Publikacija je v pripravi za objavo v »Elektrotehničnem vestniku«.
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Ljubljana, 1954. 9 f, razmn., 4°.

a) GLIKOZIDI LISTJA VELECVETNEGA NAPRSTECA.

- b) R. Repič in Ch. Tamm.
- c) Izolacija naravnih substanc iz drog.
- d) Pripravili smo si po fermentaciji listja prečiščen koncentrat glikozidov in ga poskušali razstaviti na poedine frak-

cije, iz katerih naj bi izkristalizirale posamezne substance. Niti porazdelitev med različne sisteme topil, niti kromatografija na koloni aluminijevega oksida ni dala zadovoljivih rezultatov, ker je bilo v vsaki frakciji še preveč različnih, vendar kemijsko zelo sorodnih snovi, ki niso kristalizirale. Zato smo glikozidni kompleks iz eternega in kloroformskega ekstrata hidrolizirali, izolirali dobljene genine in sladkorje in ene kot druge preparativno razstavili in ugotovili poedine substance.

- e) Izolirali smo in identificirali dva že znana genina, nadalje pet novih geninov diginigeninske vrste, ki smo jim določili bruto formule in fizikalne konstance, izolirali dva znana sladkorja in zasledili enega neznanega.
- f) Delo je bilo objavljeno v »*Helvetica Chimica Acta*« 40, 639 (1957).
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Separat iz »*Helvetica Chimica Acta*«, od strani 640—662, 8°.

MIKROBIOLOGIJA (DK 576.8)

- a) EVIDENCE OF REVERSE MUTATION FROM RESISTANCE TO SENSITIVITY IN *SALMONELLA TYPHIMURIUM*.
- b) Dr. Stanko Banič.
- c) Bakterijska genetika.
- d) Avtor je delal subkulture mutante *Salmonella typhimurium*, ki je postala z eno samo mutacijo popolnoma rezistentna za streptomycin. Mutanta je rasla počasi in tvorila drobne kolonije. Po nekaj subkulturah so se pojavile med drobnimi kolonijami velike kolonije, ki so bile popolnoma občutljive za streptomycin. Ker je imelo prvotno delo nedvomno status mutante (njegovo rezistenco je bilo mogoče prenesti na občutljiva debela s transdukcijsko tehniko), je avtor razložil občutljive variante, ki so se pojavile v subkulturah, kot rezervne mutacije.
- e) Delo je prispevek k pravilnemu razumevanju opazovanja, da postanejo včasih rezistentna bakterijska debela zopet občutljiva.
- f) Delo je v tisku v »*Schweizerische Zeitschrift für allgemeine Pathologie und Bakteriologie*«.
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
New York, 1957. 15 + 3 f, razmn., 4°.

- a) PRODUCTION OF AN ANTAGONIST OF CHLORAMPHENICOL BY SOME STRAINS OF MICROCOCCUS EPIDERMIDIS.
- b) Dr. Stanko Banič.
- c) Bakteriologija.
- d) Avtor je dognal, da tvorijo nekatera za kloramfenikol rezistentna debela *Micrococcus epidermidis* neko snov, ki antagonizira delovanje kloramfenikola. Na podlagi podatkov, katere je avtor dobil s segrevanjem filtratov kultur, ki tvorijo antagonista, s precipitacijo z amonijevim sulfatom in dializo, ni bilo mogoče odločiti, ali gre za encim, ali ne. Nadalje je avtor ugotovil, da indol prav tako uspešno antagonizira delovanje kloramfenikola.
- e) Avtor je priporočil dodajati indol k hemokulturam bolnikov, ki so zdravljeni s kloramfenikolom.
- f) Delo je v tisku v »Schweizerische Zeitschrift für allgemeine Pathologie und Bakteriologie«.
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
New York, 1957. 15 + 3 f, razmn., 4°.

- a) TRANSDUCTION TO PENICILLIN AND CHLORAMPHENICOL RESISTANCE IN *SALMONELLA TYPHIMURIUM*.
- b) Dr. Stanko Babič.
- c) Bakterijska genetika.
- d) Avtor je izdelal tehniko, s katero je uspel transducirati občutljiva debela *Salmonella typhimurium* z bakteriofagom, ki ga je gojil na mutantah, rezistentnih za penicilin ali kloramfenikol. Rezistenca transduciranih debel je ustrezala rezistenci prve stopnje tako v primeru, če je rasel bakteriofag na mutanti prve stopnje ali pa na mutanti višje stopnje. Če je avtor uporabil kot recipient rezistentno mutanto prve stopnje in kot donor prav tako mutanto prve stopnje, je ustrezala rezistenca transduciranega debela drugi stopnji. Avtor je zaključil, da obstoji poligenški sistem za rezistenco in da različni geni niso povezani med seboj.
- e) Delo je doprinos k pravilnemu razumevanju genetične baze bakterijske rezistence.
- f) Delo je v tisku v ameriškem časopisu »Genetics«.
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
New York, 1957. 15 + 3 f, razmn., 4°.

- a) POMEN IN NALOGE REHABILITACIJE V SODOBNEM ZDRAVSTVU IN SOCIALNEM VARSTVU.
 - b) Dr. Bogdan Breclj s sodelavci: dr. Franc Derganc, dr. Franc Debevec, dr. Edvard Pohar in dr. Zvezda Zadnik.
 - c) Delo obravnava socialno zdravstveno tematiko.
 - d) Vprašanje rehabilitacije fizično invalidnih oseb je osvetljeno z medicinskega, profesionalnega, vzgojnega in ekonomskega vidika, pri čemer so prikazane faze in metode dela v kompleksnem procesu sodobnega »usposabljanja onesposobljenih«. Namen razprave je v prvi vrsti praktičnega značaja in podaja na temelju podatkov o nastajanju fizične invalidnosti stvarne potrebe in objektivne pogoje za razvoj službe rehabilitacije v okviru LRS.
 - e) Napravljen je poizkus globlje analize pomena, ki ga ima rehabilitacija v naši družbeni stvarnosti in podan je dokaz, v koliki meri je 10 let dela na tem področju pripomoglo do padanja števila invalidov dela v odnosu na število zavarovancev in število prebivalstva, ki ga beležimo zadnji dve leti v republiki Sloveniji. Podane so smernice za nadaljnje izpopolnjevanje poedinih področij službe rehabilitacije v LRS — v prvi vrsti področje ocenjevanja fizične invalidnosti in področje poklicnega usposabljanja.
 - f) Delo ni bilo objavljeno.
 - g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1958. (I) + 64 f + 34 pril., razmn., 4°.
-
- a) POMEN IN NALOGE PROFESIONALNE REHABILITACIJE V SODOBNEM ZDRAVSTVU IN SOCIALNEM VARSTVU.
 - b) Ing. Milutin Fajdiga, prof. Zdravko Neuman.
 - c) Delo obravnava socialno zdravstveno problematiko s področja rehabilitacije invalidov, s posebnim poudarkom na profesionalni rehabilitaciji.
 - d) Vsebina dela obravnava pravice invalidov in njihovo pravno zaščito; ustanove v LRS, ki delujejo na področju rehabilitacije; ocenjevanje fizične prizadetosti in delazmožnosti; psihološke in pedagoške aspekte rehabilitacije; zaposlevanje.
 - e) Rezultati podajajo nekatere sugestije za nadaljnji razvoj službe rehabilitacije v LRS, ki se v več primerih že izkoriščajo.

- f) Delo v celoti še ni bilo objavljeno. Poglavje o zaposlevanju je bilo delno objavljeno v 4. številki strokovne revije Zavoda za rehab. invalidov LRS in v mesečniku »Delo in varstvo« letnik 1958.
 - g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1958. III + 93 + (II) f, razmn., 4°.
- a) POMEN IN NALOGE REHABILITACIJE INVALIDOV V SO-
DOBNEM ZDRAVSTVU IN SOCIALNEM SKRIBSTVU.
 - b) Prof. Albin Podjavoršek.
 - c) Psihološko-pedagoško-defektološka stroka.
 - d) Delo obravnava problematiko rehabilitacije invalidov in oligofrenih oseb ter njih vključitev v družbeno koristno delo. Gospodarski razlogi in zahteve socialističnega huma-
nizma nas silijo, da načnemo vprašanje rehabilitacije in
prekvalifikacije invalidov; psihološka obdelava invalida
je ena izmed važnejših etap uspeha; pomen mentalne hi-
giene glede zdravnikovih odnosov in odnosov okolja do
invalida; vzgoja okolja; pomen enotne in izčrpnne medi-
cinske dokumentacije; karakteristika najpomembnejših
vzrokov invalidnosti.
 - e) Delo podaja predlog, kako obravnavati posamezne kon-
kretne primere invalidov in oligofrenih in kako naj po-
teka potem rehabilitacija.
Postopek, kakršen je nakazan v spisu, uporabljajo v po-
sameznih konkretnih primerih pri obravnavi invalidov.
 - f) Delo ni bilo objavljeno.
 - g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1958. 40 + (I), razmn., 4°.

ENERGETIKA (DK 620.9)

- a) ALI JE PROIZVODNJA ELEKTRIČNE ENERGIJE V SLOVE-
NIJI V KALORIČNIH CENTRALAH ENERGETSKO IN EKO-
NOMSKO UPRAVIČENA IN V KOLIKI MERI.
- b) Ing. Viljem Praprotnik.
- c) Delo obdeluje energetska in ekonomsko tematiko.
- d) Pregled klasičnih izvorov energije Slovenije in Jugo-
slavije. Trend porabe električne energije po novi avtorjevi
metodi specifične porabe. Popis hidroenergetskih izvorov
Slovenije in njih energetske, vodnogospodarske in eko-

- nomske karakteristike. Popis kaloričnih naprav in njih bodočnost. Možnost in ekonomičnost transporta električne energije iz centralnega energetskega sistema v Slovenijo.
- e) Prikazan je izredni pomen akumulacijskih in črpalnih hidroelektrarn za bodoče energetske gospodarstvo. Omejitve porabe trdih goriv v termoelektrarnah zaradi izkoriščanja v kemični industriji. Izkoriščanje vodnih sil in trdih goriv zahteva zaradi skromnih zalog in velikih potreb skrbno gospodarjenje.
 - f) Delo ni bilo objavljeno.
 - g) Razprava po razpisani temi.
- Ljubljana, 1956. 109 + (II) f + 7 pril., razmn., 4°.

a) ALI JE PROIZVODNJA ELEKTRIČNE ENERGIJE V SLOVENIJI V KALORIČNIH CENTRALAH ENERGETSKO IN EKONOMSKO UPRAVIČENA IN V KOLIKI MERI.

- b) Ing. Anton Raspolič.
 - c) Proizvodnja električne energije.
 - d) Delo obravnava kriterije za določitev relativne gospodarnosti elektrarn in se pri tem ozira le na potrebe Slovenije in zapadnega dela Hrvatske. Obravnava naj omogoči izbiro gradnje novih elektroenergetskih kapacitet. Vrednost električne energije diktirata dva činitelja: dnevni obtežilni diagrami konzuma in vremenski dotok primarne energije. Za določitev vrednosti zaradi variabilnosti dotoka primarne energije je uporabljen hidrogram mesečnih povprečij slovenskih voda.
 - e) Avtor je obravnaval stanje, ko je tvorila Slovenija in Zapadna Hrvatska ločen elektroenergetski sistem.
 - f) Delo ni bilo objavljeno.
 - g) Razprava po razpisani temi.
- Ljubljana, 1956. 41 f + 14 pril., razmn., 4°.

a) ALI JE PROIZVODNJA ELEKTRIČNE ENERGIJE V SLOVENIJI V KALORIČNIH CENTRALAH ENERGETSKO IN EKONOMSKO UPRAVIČENA IN V KOLIKI MERI.

- b) Ing. Henrik Sebaher.
- c) Elektro-energetika.
- d) Studija obravnava ekonomiko raznih oblik proizvodnje električne energije na splošno in v Sloveniji. Pri tem anali-

- zira energetske vire in potrebe ter primerja stroške, ekonomičnost in energetske karakteristike.
- e) Zaključno je prikazano, v kateri meri in kakšni obliki naj se razvijajo termoelektrarne v Sloveniji. Razen konkretnih predlogov daje študija še osnove za reševanje posebnih energetskih problemov, kot so n. pr. izkoriščanje odpadnih goriv, toplotne, prečrpovalna akumulacija, veleprenos, izvor termoenenergije i. dr.
 - f) Študija je bila v celoti tiskana kot publikacija Elektrogospodarske skupnosti Slovenije, 1957.
 - g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1956. (II) + 132 + 17 pril., razmn., 4°.
-
- a) ALI JE PROIZVODNJA ELEKTRIČNE ENERGIJE V SLOVENIJI V KALORIČNIH CENTRALAH ENERGETSKO IN EKONOMSKO UPRAVIČENA IN V KOLIKI MERI.
 - b) Dr. ing. Vladimir Šlebinger.
 - c) Konceptcija in predlog plana za elektrifikacijo Slovenije.
 - d) V energetske osnovi Slovenije predstavljajo vodne sile 10 milijard kWh, ki so še z 1/6 izkoriščene, glavnino, medtem ko se rezerve lignita v Velenju letno skoro za 1 % zmanjšujejo in je varčevanje in dobro izkoriščevanje na mestu. Razen tega je hidroenergija vsaj dvakrat cenejša od termoenenergije.
 - e) Ekonomsko najugodnejše je izgraditi hidroelektrarne na Dravi do Središča v zaključnem nizu, da se z akumulacijskimi elektrarnami Osp in Avče dobrim delom pokrivajo primanjkljaji pozimi, dalje da s povezavo na elektrarne Senj in Split v Primorju doseže medsebojna izravnavanja presežkov in primanjkljajev energije.
 - f) Delo ni bilo objavljeno.
 - g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1956 (I) + 18 f + 21 pril., razmn., 4°.

STROJNIŠTVO (DK 621)

- a) ŠTUDIJ UPORABE ULTRA ZVOKA ZA POVEČANJE INTENZIVNOSTI ZGOREVANJA.
- b) Inštitut za strojno-tehnične meritve Univerze v Ljubljani: prof. ing. Leopold Adrée.
- c) Intenzivnost zgorevanja prašnatih goriv.

- d) Preučen je način povečanja relativne hitrosti zgorevalnega zraka napram delčku goriva s pomočjo ultra zvočnega valovanja. Izbrana je smer ter frekvenca ultra zvočnega valovanja, ki ga za pospeševanje zgorevanja proizvajamo s Hartmannovim generatorjem na pnevmatični pogon. Ta generator naj bi bil skupno s pripadajočim reflektorjem izdelan tako, da bi bil sposoben obratovati pri visokih temperaturah kurišč parnih kotlov.
 - e) Pri prvih preizkusih, ki so bili izvedeni na lokomobili WOLF v steklarni Hrastnik, je bilo ugotovljeno, da je zgrajeni generator ultra zvočnega valovanja sposoben obratovati pri visokih temperaturah ter da vpliva ultra zvok na zgorevanje tako, da se povečajo CO_2 % v dimnih plinih. Možno je torej doseči optimalno zgorevanje pri manjšem presežku zraka.
 - f) Delo ni bilo objavljeno.
 - g) Razprava v zvezi s financiranim delom.
Ljubljana, 1957. 18 f + 12 pril., razmn., 4°.
- a) TEHNIČNO POROČILO O PREIZKUSIH LOKOMOBILE WOLF V STEKLARNI HRASTNIK ZA DOLOČITEV VPLIVA ULTRA ZVOKA ZA ZGOREVANJE.
 - b) Inštitut za strojno-tehnične meritve Univerze v Ljubljani: prof. ing. Leopold Andrée z osebjem inštituta.
 - c) Vpliv ultra zvoka na zgorevanje prašnatih goriv.
 - d) Tehnično poročilo o dveh primerjalnih preizkusih na lokomobili WOLF v Steklarni Hrastnik, ki sta bila izvedena v dneh 10. in 11. marca 1958, vsebuje:
 - opis lokomobile;
 - namen preizkusov;
 - spisek merilnih instrumentov;
 - merilni in računski rezultati;
 - pregled merilnih rezultatov.
 - e) Primerjava zgorevanja je bila izvedena s pomočjo ADOS-diagramov dimnih plinov v dimnici ter so bili ugotovljeni naslednji CO_2 %:
 - pri preizkusu ob normalnem načinu obratovanja 10,73 %;
 - pri preizkusu ob delovanju ultra zvočnega generatorja 11,55 %.
 S pomočjo indirektne metode sta bila določena naslednja izkoristka:
 - pri preizkusu ob normalnem načinu obratovanja 60,47 %;

pri preizkusu ob delovanju ultra zvočnega generatorja 62,40 %.

- f) Delo ni bilo objavljeno.
- g) Razprava v zvezi s finansiranim delom.
Ljubljana, 1957. 20 f + 6 pril., razmn., 4°.

- a) PRIPRAVLJALNA DELA ZA POSPESITEV KOOPERACIJE V PROIZVODNJI STANDARDNIH STROJNIH DELOV.
- b) Inštitut za strojne elemente Fakultete za strojništvo in elektrotehniko v Ljubljani:
prof. dr. ing. Branko Kozina.
- c) Strojništvo, strojni elementi, standardizacija.
- d) Okvirno je obdelana analiza situacije v naši proizvodnji standardnih strojnih delov in ovire ter možnosti za pospeševanje kooperacije pri proizvodnji prenosnih elementov. Med ovirami so razčlenjene kot posledica nesodobne organizacijske oblike te veje proizvodnje, slaba kvaliteta izdelkov, visoke cene, dolgi dobavni roki, nezaupanje med kadri in nepreglednost tržišča.
- e) Iz analize situacije v domači proizvodnji in primerjave s sorodnimi panogami v tujini so povzete smernice za prvo fazo kooperacije v naši proizvodnji standardnih strojnih delov.
- f) Ni bilo publicirano.
- g) Razprava v zvezi s finansiranim delom.
Ljubljana, 1958. 145 f + 51 pril., razmn., 4°.

ELEKTROTEHNIKA (DK 621.3)

- a) VISOKOFREKVENČNO SEGREVANJE V INDUSTRIJI.
- b) Ing. Miloš Kobe.
- c) Delo spada v okvir tehnike segrevanja snovi z visokofrekvenčno energijo.
- d) Delo opisuje glavna področja uporabe visokofrekvenčnega segrevanja, tako induktivnega kot kapacitivnega, podaja principe in opis strojnih in elektronskih generatorjev in vpenjalnih priprav, obravnava gospodarnostno problematiko visokofrekvenčnega segrevanja s posebnim ozirom na možnost racionalizacije proizvodnje in podaja probleme uvajanja visokofrekvenčnega segrevanja v naši državi.

- e) Osnovni zaključki:
 — tehnična in ekonomska upravičenost uvajanja visokofrekvenčnega segrevanja v industrijo je nesporna; le-to je velikega pomena za racionalnejšo proizvodnjo, zlasti pri večjih serijah;
 — v inozemstvu je visokofrekvenčno segrevanje zlasti pri segrevanju kovin, plastičnih mas in lesa dokončno prodrlo; razvoj gre v smeri uvajanja visokofrekvenčnega segrevanja na področju najrazličnejših drugih tehnologij;
 — pri nas obstoje vse možnosti za smelejše uvajanje v. f. segrevanja v industrijo.
- f) Delo ni bilo publicirano.
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
 Ljubljana, 1956. (IV) + 5 f, razmn., 4°.

a) MERILNA NAPRAVA ZA RAZISKAVO POGOJEV ŠIRJENJA PRI FREKVENCI 2100 MHz.

b) Inštitut za elektroizvedbe, Ljubljana:

F. Ivanek,
 ing. D. Kajfež,
 ing. Z. Fazarinc,
 ing. R. Kunaver,
 F. Logar.

c) Delo obravnava posebne pogoje razširjenja usmerjenih elektromagnetnih valov zelo visokih frekvenc. Podrobno se bavi z zgraditvijo merilne naprave, s katero je posebnosti širjenja teh valov možno meriti in registrirati tekom daljših časovnih intervalov.

d) e) Taka naprava obsega v bistvu oddajnik in sprejemnik, ki sta nameščena na svojem koncu trase, katere lastnosti merimo.

Oddajnik v ožjem pomenu besede je mikrovalovni oscilator s »svetilniško« triodo 2 C 39 A. Frekvenco mu je možno nastavljati v mejah 2100 ± 40 MHz. Oddajano moč 6 do 10 W kaže poseben instrument. Na izhodu ima dvojni štrcelj za medsebojno prilagoditev oddajnika in antenskega kabla. Vgrajen je tudi absorpcijski valomer za kontrolo frekvence. Da bi bili oddajna frekvenca in moč čim bolj konstantni, so vse napajalne napetosti elektronsko stabilizirane.

Sprejemnik je superheterodinskega tipa in ga sestavljajo: mešalnik s kristalno diodo, lokalni oscilator vrste »reentrant« s triodo 2 C 43, ki mu frekvenco lahko spreminjamo

za $\pm 5\%$ in ojačevalnik vmesne frekvence 35 MHz, ki ima ojačenje 110 dB. Vgrajeni diskriminator omogoča fino ugla-sitev sprejemnika na oddajno frekvenco. Konstantnost frek-vence in ojačenja je tudi tu zavarovana z močno stabiliza-cijo napajalnih napetosti.

Anteni sta na oddajni in sprejemni strani enaki: paraboličen reflektor premera 1 m, ki ga obseva dipol. Taka antena ima ojačenje 24 dB glede na izotropni radiator. Anteni sta gibljivo pritrjeni na 3 m visokih stojalnih iz jeklenih cevi. Naprava je bila v celoti razvita in izdelana doma. Uvožene so bile samo elektronke. Izdelava je robustna in vodotesna, da lahko kljubuje vsem razmeram na terenu.

- f) Rezultati so objavljeni v »Elektrotehniškem vestniku« 1958, št. 1—2, str. 17—38, v članku ing. F. Ivaneka: Merilna na-prava za raziskavo pogojev širjenja pri frekvenci 2100 MHz.
- g) Razprava v zvezi s financiranim delom.
Ljubljana, 1957, 8+ (XIX) f + 265 pril., razmn., 4°.

a) ELEKTROSTATIČNI POSPEŠEVALNIK ZA NAPETOST 2 MV.

- b) Ing. E. Cilenšek, ing. A. Pečnikar.
- c) Strojništvo, elektrotehnika in tehnika visokega vakuuma.
- d) Pospeševalnik je zaprt kotel, kjer obratuje pod tlakom 10 at dušika. Zaradi tega je njegova izolirna višina 4 krat manjša, kot bi za isto napetost bila potrebna v normalni atmosferi. Izolirna višina stroja znaša 1,6 m. Izolirni steber sestoji iz 4 izolirnih stebričev, na katerih sta pritrjena 32 koronska obroča. Ti obroči preprečujejo koronsko praznjenje izolir-nega stebra pospeševalnika nasproti kotlu. Premer visoko-napetostne elektrode je 1,1 m, premer kotla 1,8 m, višina kotla 4,5 m. Kotel je trodelen, gornja dva dela dvigujemo z žerjavom. Izvor elementarnih delcev je radiofrekvenčnega tipa. Pospeševalnik je grajen za pospeševanje pozitivnih elementarnih delcev-ionov.
- e) Pospeševalna napetost dosega predvideno vrednost 2 MV. Vakuum v pospeševalni cevi zadošča zahtevam pospeševa-nja in znaša $5 \cdot 10^{-4}$, če ne dovajamo plina v izvor delcev in 10^{-5} , če plin dovajamo. Polnilni tok pospeševalnika znaša okrog 1 mA pri polni obremenitvi, t. j. pri 2 MV in 10 at tlaka v kotlu.
- f) Objave:
E. Cilenšek: Eine Hochfrequenzionenquelle mit guter Ionen-ausbeute, »Reports J. Štefan Inst.« 1,45 (1953).

E. Cilenšek, A. Pečnikar: Construction of an electrostatic Accelerator for 2 MV after Van de Graaff, »Reports J. Štefan Inst.« 2,21 (1955).

E. Cilenšek, F. Cvelbar, V. Ramšak: Die Massenanalyse einer Hochfrequenzionenquelle für den Van de Graaff Beschleuniger, »Reports J. Štefan Inst.« 3,87 (1956).

E. Cilenšek: Elektrostatični pospeševalnik, »Obzor. mat. fiz.« 5,25 (1956/57).

E. Cilenšek, F. Cvelbar, V. Ramšak: Endausführung und Messresultate der Hochfrequenzionenquelle für den Van de Graaff Beschleuniger, »Reports J. Štefan Inst.« 4,117 (1958).

E. Cilenšek: Elektrostatični pospeševalnik na Inštitutu Jožef Štefan v Ljubljani, »Elektrotehn. vestnik« 26,187 (1915).

g) Razprava v zvezi z nagrajenjo iznajdbo.

Ljubljana, 1957. (II) + 27 f + 36 pril., razmn., 4°.

VARILNA TEHNIKA (DK 621.791)

a) VARJENJE IN VARIVOST TERMOPLASTOV
(PLASTIČNIH ALI UMETNIH MAS).

b) Zavod za varjenje LRS:

ing. Kršmanc Stojan,

ing. Lewi Benjamin,

ing. Gosar Franc,

ing. Kragić Branko,

Ivanuša Matija,

Zidar Anton,

Štular Pavel,

ing. Metelko Stane,

ing. Vreček Verena-Mohorič,

ing. Prohinar Marija,

Zadnik Božo,

Pikl Irena.

c) Delo obravnava študij uporabnosti raznih varilnih načinov glede na sestavo plastičnih mas; dalje obravnava študij varivosti plastičnih mas glede na razne pogoje, ki vplivajo na varivost, s posebnim poudarkom na termoplastih jugoslovanskega izvora.

d) Orisana je tehnologija najobičajnejših plastičnih mas, nakar sledijo poglavja o varjenju z vročim plinom, o

varjenju z vročim orodjem, toplotno impulzno varjenje in visokofrekvenčno varjenje. Sledi razpravljanje o varivosti domačih termoplastov, ki temelji na številnih praktičnih preizkusih na vseh domačih materialih in na primerjanju z izsledki v državah z močno razvito tehniko varjenja (spajanja) termoplastov. Pri tem se je izkazalo, da so domači materiali, ki se trenutno izdelujejo na bazi polivinilklorida, kvalitetni z ozirom na odlične varilske lastnosti.

- e) Pri varjenju po postopku z vročim zrakom, ki se v industriji največ uporablja, doseže izkušen varilec na zvarih iz trdega PVC 90 do 100% trdnosti nezvarjenega materiala, če se pri varjenju uporablja kot dodatni material varilna žica popolnoma enake kvalitete kot osnovni material. Ako pa varimo naše standardne plošče iz trdega PVC, ki imajo 12% mehčala na 100% PVC z varilno žico, ki vsebuje le okoli 2% mehčala, pa z lahkoto dosežemo 100% trdnost zvarov.
- f) Delo še ni bilo objavljeno ter je gradivo pripravljeno za delno objavo v »Varilni tehniki«.
- g) Razprava v zvezi s finansiranim delom.
Ljubljana, 1958. (VI) + 97 + (XIII) f + 69 slik, razmn., 4°.

a) VARJENJE ALUMINIJA IN NJEGOVH ZLITIN.

- b) Cerjak Polde.
- c) Elaborat obsega najnovejše podatke francoske varilne tehnike aluminija in njegovih zlitin in je sestavljne predvsem na podlagi podatkov, zbranih ob avtorjevi strokovni praksi v raznih tovarnah v Franciji, predvsem pa na »Centre technique de l'Aluminium«.
- d) Delo obravnava zaključeno tematiko od pridobivanja aluminija pa do sodobnih načinov praktične predelave, upoštevajoč poleg varjenja še druga dela z raznimi delovnimi postopki, možnosti mehanske obdelave in vse zaključne operacije kot so razmestitev, dekapiranje, anodna oksidacija, barvanje, lepljenje in finalna površinska obdelava.
- e) Na osnovi zaključkov predložene razprave je možno izdelovati tudi tozadevne Al-asortimente.
- f) Delo ni bilo objavljeno.
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Ljubljana, 1956. 76 f + 25 pril., razmn., 4°.

- a) DISKUSSION ZUR ARBEIT VON KRAUSE,
»ERZMIKROSKOPISCHE UNTERSUCHUNG AN TURKISCHEN
CHROMITEN«.
 - b) I. F. Forster in S. Grafenauer.
 - c) Delo spada v področje vede o rudni mikroskopiji.
 - d) Kritično je obdelan doktorat Krauseja, objavljen v »Neues
Jahrbuch für Mineral. Abh.«, 90, 1958. Prikazan je razvoj
nauka o nastanku rudišč kromita v Jugoslaviji in prvi-
krat v nemški literaturi je dana v diskusijo moderna
hipoteza o histeromagmatskih in ortomagmatskih krom-
nih rudiščih.
 - e) Tabelarično je prikazan pogled avtorjev na nastanek
kromnih rudišč in izdelana genetska klasifikacija krom-
itov v orogenetskih peridotitnih masivih.
 - f) Razprava je objavljena v »Neues Jb. Mineral. Abh.« 92,
171—183, Sept. 1958.
 - g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Stuttgart, separat iz »Neues Hb. Mineral Abh.« 92-2, strani
171—183 + 10 slik, 8°.
-
- a) HALKOGRAFSKA RAZISKAVA RUDNIH MINERALOV KROM-
NIH LEZIŠČ IN NJIHOVA GENETSKA ZVEZA.
 - b) Dr. ing. Stanko Grafenauer.
 - c) Delo spada v področje vede o rudni mikroskopiji.
 - d) Obdelane so kromne rude Raduše in njenih rudišč, Bre-
zjoce, Deve, Lipovca pri Topoli in njihove parageneze.
Poleg teh jugoslovanskih rudišč so obdelane tudi para-
geneze nekaterih drugih svetovnih rudišč, ki so podobna
našim.
 - e) Rezultat je v ugotovitvi, da nastopa v naših kromnih
rudiščih platina. Opisani so minerali, ki nastopajo s kro-
mitom. Med temi so nekateri prvič opisani v Jugo-
slaviji (valeriit, bravoit, magemit, feritkromit). Opisan je
novi mineral eskolait, najden v rudi Urala.
 - f) Delo je v tisku v »Dissertationes« pri SAZU, prir. oddelek,
Ljubljana 1959.
 - g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Ljubljana, 1957, 32 + 2 f, razmn., 4°.

- a) HIDROTERMALNE RAZTOPINE, NJIHOVA NARAVA IN VRSTA ORUDENENJA.
 - b) Dr. ing. Stanko Grafenauer.
 - c) Delo spada v področje nauka o rudiščih in uporablja tudi rudno mikroskopijo.
 - d) Podana je splošna karakteristika hidrotermalnih raztopin, kemizem procesa nastanka rude, vpliv kisika, ogljikove kisline, vode in žvepla v hidrotermalnih raztopinah in paragenetski odnosi najvažnejših tipov rudišč (po pregledu jugoslovanskih paragenez in rudišč z rudnim mikroskopom) v obliki tetraedričnih diagramov.
 - e) Študij paragenetskih odnosov mineralov ima velik praktičen pomen za sledenje.
 - f) Predavanje je v tisku v »Rudarsko-metalurškem zborniku«, št. 1, 1959.
 - g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Heidelberg, 1958. 22 f, razmn., 4°.
-
- a) POROČILO O HALKOGRAFSKI PREISKAVI POVPREČNEGA VZORCA IZ KRAJA GORNO (BERGAMO), ITALIJA.
 - b) Dr. ing. Stanko Grafenauer.
 - c) Delo spada v področje rudne mikroskopije.
 - d) Za mežiško separacijo je obdelan povprečni vzorec rude iz kraja Gorna (Bergamo, Italija). Določeni so mineralni elementi in njihove dimenzije ter zraslost — glavni podatki, ki služijo za tehnološke raziskave pri obogatitvi rude.
 - e) Rezultat je pripomoček pri poizkusih obogatitve mežiških oksidiranih cinkovih rud, kar bi bilo ogromne ekonomske važnosti. Rude se do sedaj še močno upirajo uspešnemu ekonomskemu flotiranju.
 - f) Delo je v pripravi za tisk v »Geologiji« 6, Ljubljana 1959.
 - g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Heidelberg, 1958. 3 + (I) f, razmn., 4°.
-
- a) REDKI PRIRODNI SVINCENI OKSIDI V MEŽICI.
 - b) Dr. ing. Stanko Grafenauer.
 - c) Delo spada v področje rudne mikroskopije in rentgenografije.
 - d) Ugotovljeni so izredno redki minerali minium, litargit in masikot v Mežici, ki so nastali kot produkt oksidacije svinčenega sijajnika.

- e) Prvikrat je dokazana prisotnost prirodnih svinčenih oksidov v rudišču svinčenih in cinkovih rud.
- f) Razprava bo objavljena v »Geologiji« 5, Ljubljana 1958.
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Ljubljana, 1957. 9 + (I) f, razmn., 4°.

GRADBENISTVO (DK 624)

- a) KOOPERACIJA IN SPECIALIZACIJA V GRADBENISTVU.
- b) Franc Rupret, sodelavca: Adolf Sadar in Cvetko Dolenc.
- c) Gradbeništvo in gradbena industrija; organizacija proizvodnje.
- d) Delo obravnava nujnost specializiranja gradbenih podjetij in stavbnih obrti z namenom racionalne stanovanjske izgradnje. Nujnost vskladitve dela, mehanizacija gradbišč in novih delovnih postopkov. Nujnost tipskih, toda detajlno obdelanih projektov.
- e) S temi ukrepi bi bilo možno doseči znatno ocenitev gradenj, posebno pa pocenitev gradnje stanovanj, kjer se lahko ti principi v polni meri sprovedejo. Možna pocenitev 15—18%.
- f) Delo ni bilo objavljeno.
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1958. 36 f + 17 pril., razmn., 4°.
- a) PLASTIČNE LASTNOSTI DOMAČIH JEKEL IN APLIKACIJA TEORIJE PLASTIČNOSTI V PRAKSI.
- b) Inštitut za metalne konstrukcije, Ljubljana:
prof. dr. ing. M. Marinček,
ing. Carmen Jež-Gala,
ing. Ciril Šivic,
ing. Franjo Šlibar,
ing. Savo Vesel.
- c) Teorija plastičnosti kovine in plastostatika.
- d) Delo obravnava kompleks vprašanj iz teorije plastičnosti elementarnega delca kovine in njene praktične uporabe pri preizkušanju kovin, teorije plastičnega upogiba in raznih plastostatičnih metod za dimenzioniranje statično nedoločenih konstrukcij, zveznih nosilcev, enostavnih okvirov in skeletnih sistemov. Način računanja avtofretiranih cevi z diagramom za hitro dimenzioniranje. Eksperimentalni rezul-

tati plastičnega obnašanja raznih domačih konstrukcijskih jekel in elektrod, ki so važni za presojo njihove uporabnosti in zvarjene konstrukcije. Vpliv preostalih napetosti zaradi plastičnega uvijanja pločevin na diagrom $\sigma-\epsilon$ in rezultati eksperimentalnih raziskav Bauschingerjevega efekta.

- e) Poleg teoretičnih osnov za nove metode preizkušanja jekel je praktična vrednost dela v podajanju plastostatičnih metod za dimenzioniranje jeklenih konstrukcij in za klasificiranje domačih jekel po lastnostih, ki so dejansko odločilne za varnost konstrukcij.
- f) Delo je bilo delno publicirano:
Prof. dr. ing. M. Marinček-Ing. Šivic: Teoretične osnove za nove metode preizkušanja kovin, »Publikacija IMK«, 1958.
Ing. Carmen Jež-Gala: Uporaba plastostatike pri jeklenih konstrukcijah, »Gradbeni vestnik« 1956/57, št. 47—50.
- g) Razprava v zvezi s finansiranim delom.
Ljubljana, 1957. Zbirka 10 zvezkov, razmn., 4°.

a) UPORABA ALUMINIJA ZA NOSILNE KONSTRUKCIJE.

- b) Inštitut za metalne konstrukcije, Ljubljana:
prof. dr. ing. M. Marinček,
ing. Carmen Jež-Gala,
ing. Franjo Medič,
ing. Ciril Šivic,
ing. Franjo Šlibar,
ing. Savo Vesel.
- c) Aluminijaste konstrukcije — splošno, preiskava konstrukcijskih konstrukcij, plastični upogib, spojna sredstva pri aluminijastih konstrukcijah, konstruktivne posebnosti.
- d) Delo podaja pregled konstrukcijskih aluminijevih zlitin z njihovimi kemičnimi in mehanskimi lastnostmi in seznanja z načinom pridobivanja, obdelovanja in predelovanja aluminijevih materialov. Podatki o elastičnih in plastičnih lastnostih domačih konstrukcijskih aluminijevih zlitin. Računske osnove, uporabne za praktično dimenzioniranje aluminijastih konstrukcij. Konstrukcijske posebnosti pri izoblikovanju konstrukcij, ki so pogojene z mehanskimi lastnostmi aluminijevih zlitin, osnovni principi protikorozijske zaščite aluminijastih konstrukcij. Poglavje o zgrajenih aluminijastih konstrukcijah ilustrira s pomembnejšimi primeri razvoj in možnosti pri uporabi aluminijevih materialov za nosilne konstrukcije.

- e) Rezultati predstavljajo ugotovitev mehanskih lastnosti domačih aluminijevih zlitin, primernih za uporabo v nosilnih konstrukcijah, in prireditve računskih postopkov za stabilnostno kontrolo palic in plošč, v obliki, ki je neposredno uporabna za praktično dimenzioniranje. Napotki za konstrukcijsko izoblikovanje in protikorozijsko zaščito zaokrožujejo delo v celoto, ki vsebuje vse elemente, potrebne pri praktičnem delu.
 - f) Delo je bilo delno objavljeno:
Ing. Ciril Šivic: Primena aluminijevih legura kod nosečih konstrukcija u gradjevinarstvu, »Naše gradjevinarstvo«, 1959/3.
Pripravljeno za objavo:
Ing. Carmen Jež-Gala: Računske osnove za konstrukcije iz aluminijevih zlitin.
 - g) Razprava v zvezi s financiranim delom.
Ljubljana, 1958. Zbirka 7 zvezkov, razmn., 4°.
-
- a) DELO IN PROBLEMATIKA CENTRA ZA PROTIPOŽARNO VARNOST V ANGLIJI.
 - b) Ing. Marjan Ferjan.
 - c) Delo obdeluje zahtevane varnosti materiala in konstrukcij pri njihovih aplikacijah.
 - d) Prikazane so laboratorijske metode določanja požarne varnosti materiala in konstrukcij, ki so v rabi v angleškem državnem laboratoriju Fire Research Station.
 - e) Aplikacije uporabljenih metod na razmere v Jugoslaviji, oziroma v Sloveniji. Nekatere metode so uvedene v ZRMK v Ljubljani.
 - f) Delo ni bilo objavljeno.
 - g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo.
Ljubljana, 1954. 31 f + 50 slik, razmn., 4°.
-
- a) RAZISKOVALNE METODE V AZBESTNOCEMENTNI INDUSTRIJI V ANGLIJI.
 - b) Ing. Marjan Ferjan.
 - c) Delo obdeluje metodologijo vrednotenja azbesta s posebnim ozirom na proizvodnjo salonita.
 - d) Jugoslavija uvaža za proizvodnjo salonita v Anhovem letno za ca. 400 milijonov deviznih dinarjev azbesta. Jugoslovanski rudniki proizvajajo azbest, ki velja na splošno kot manjvreden. Laboratorijske in industrijske preiskave

naj določijo pravo mesto jugoslovanskemu azbestu. Metodologija teh določanj ni bila znana.

- e) Na podlagi metod in nadaljnjega razvijanja dobljenih rezultatov bo možno pristopiti k rekonstrukciji cementarne in salonitarne Anhovo.
- f) Delo ni bilo objavljeno.
- g) Razprava v zvezi s prejeto štipendijo. Ljubljana, 1954. 14 f + 7 pril., razmn., 4°.

a) MONTAŽNI IN PLEZALNI OPAŽ Z DELOVNIMI ODRI ZA ARMIRANOBETONSKE OBJEKTE POLJUBNE PROSTORSKE OBLIKE.

b) Ing. Martin Obran.

c) Gradbena stroka — beton oziroma armirani beton.

d) Montažni in plezalni opaž z delovnimi odri za armirano-betonske objekte poljubne prostorske oblike, zlasti po višini zvezno ali nezvezno spreminjajočega se profila, sestoji iz posameznih elementov, ki so pritrjeni s pomočjo vijakov na navpično ali poševno — vzporedno — s tvornico objekta — potekajočih jarmih. Na teh so pritrjeni remenati, ki imajo na koncih izreze, s katerimi dosežemo potrebno zožitev ali razširitev profila objekta. Primerno število desk opaža je klinaste oblike za prilagoditev opaža naklonu objekta. Vrtljivo sestavljeni jarmi se prilagajajo spremembam naklona objekta, na primer ob prehodu iz poševne v vertikalno lego in zopet v poševno. Pri tem opažu odpadejo vsi običajni notranji in zunanji odri, kar predstavlja znatno pocenitev gradnje.

e) S tem opažem je bil zgrajen hladilni stolp TE Šoštanj in dva stolpa za SO₂ tovarno celuloze v Banja Luki.

f) Ni bilo objavljeno.

g) Razprava v zvezi z nagrajeno iznajdbo.

Šoštanj, 1956. (IV) + 14 f + 17 slik + 26 pril., razmn., 4° + + 1 zvezek.

a) PRŠIŠČE ZA HLADILNI STOLP.

b) Ing. Martin Obran.

c) Gradbena stroka.

d) Pršišče za hladilni stolp iz lesenih lestev ali desk je kratkotrajno zaradi pogostega izmeničnega namakanja in izsuševanja, ker les strohni. Zaradi tega sestoji to pršišče iz velikega števila salonitnih plošč, ki so trajnejše. Vertikalne plošče slonijo spodaj v prečnih nosilnih salonitnih

letvah z zgoraj ležečimi prečnimi utori, ki drže plošče v določeni razdalji ter so zgoraj povezane s prečnimi razstojnimi salonitnimi letvami, ki imajo na spodnji strani prečne uture v istem razstoju kot spodnje nosilne letve. Zgornje razstojne letve prvega niza plošč drže istočasno drugi niz plošč v potrebni razdalji. Celotno pršišče je iz salonita brez kakršnih koli kovinskih pritrjevalcev.

- e) Tako je zgrajeno pršišče hladilnega stolpa TE Šoštanj.
- f) Ni bilo objavljeno.
- g) Razprava v zvezi z nagrajenjo iznajdbo.
Šoštanj, 1956. 4 f + 2 pril., razmn., 4°.

SANITARNA TEHNIKA (DK 628)

- a) OPSTI PROBLEMI ČIŠČENJA OTPADNIH VODA.
- b) Dr. ing. Vujica Jevdjević.
- c) Vodno gospodarstvo — varstvo voda — čiščenje odpadnih voda.
- d) Prikazane so vrste odpadnih voda ter njih vplivi na odvodnike, oziroma na druge interese za vodo. Posebno je poudarjen vpliv spremembe temperature vode v odvodniku. Stopnje in načini čiščenja naj se določajo za vsak primer posebej. Pri tem je potrebno upoštevati obstoječe in bodoče uvajanje odpadnih voda, bodoče spremembe režima nizkih vod ter samočistilno sposobnost ter karakter odvodnika.
- e) Rezultati so dokazali, da so potrebni predpisi za kategorizacijo odvodnikov za določanje stopnje čiščenja, ki morajo upoštevati specifične razmere v Jugoslaviji ter omogočati ekonomsko čiščenje odpadnih vod. Pri vodnogospodarskih osnovah je treba obdelati tudi problematiko odvajanja odpadnih vod ter pri spremembah režima vodotokov upoštevati tudi vplive na stroške čiščenja odpadnih voda.
- f) Delo ni bilo objavljeno.
- g) Razprava po razpisani temi.
Beograd, 1957. 75 f + 18 pril., razmn., 4°.

- a) ČIŠČENJE ODPADNIH VODA IN INDUSTRIJSKIH ODPLAK.
- b) Ing. Viljem Praprotnik.
- c) Delo obravnava splošno vodnogospodarsko tematiko in metodologijo ekonomike vodnogospodarskih objektov.

- d) Vodnogospodarska bilanca Slovenije. Trend potrošnje vode. Uporabnost odpadnih produktov in fekalij v gospodarstvu. Rentabilnost čistilnih naprav. Splošni zakoni prirode in njih pomen za naše vode.
- e) Razprava dokazuje rentabilnost čistilnih naprav za fekalne vode, ker pri tem pridobi gospodarstvo organska gnojila, gorilne pline in tehnične maščobe. Nadalje obravnava razprava še pomen gospodarskega izkoriščanja ostalih odpadkov. Glede na važnost čistoče vode za človeštvo je prikazana potreba po koordiniranem delu pri čiščenju voda in vključevanje pridobljenih produktov v gospodarstvu države.
- f) Delo ni bilo objavljeno.
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1957. 122 f, razmn., 4°.

- a) PRISPEVEK K RESEVANJU ODPADNIH VODA CELJSKEGA INDUSTRIJSKEGA BAZENA.
- b) Prof. ing. Janko Sketelj,
prof. dr. ing. Roman Modic,
asistent dr. Marjan Rejic.
- c) Zdravstvena hidrotehnika, industrijske odpadne vode in njihov vpliv na odvodnik.
- d,e) V delu sta podana hidrološka, hidrokemijska in hidro-biološka analiza odvodnika Savinje, kakor tudi prikaz in ocena njene obremenitve zavoljo odpadnih voda industrije in naselij. Podrobno so analizirane odpadne vode posameznih industrij celjskega industrijskega bazena. Zaključno so podani predlogi za čiščenje odpadnih voda posameznih industrij, upoštevajoč bodočo celjsko kanalizacijo in čistilno napravo, kakor tudi dopustno obremenitev odvodnikov.
- f) Ni bilo objavljeno.
- g) Razprava po razpisani temi.
Ljubljana, 1957. 86 f + 11 pril., razmn., 4°.

SEZNAM

**ŠE NEOCENJENIH ZNANSTVENO RAZISKOVALNIH DEL,
KI JIH SKLAD FINANSIRA V POSLOVNEM LETU 1958/59**

EKONOMSKE VEDE

MIGRACIJA DELOVNE SILE NA PODROČJU SLOVENIJE.

Statistični inštitut Ekonomske fakultete, Ljubljana.

EKONOMSKA UTEMELJITEV NEKATERIH SEKTORJEV FINALNE PREDELAVE LESA V SLOVENIJI.

Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo, Ljubljana.

ELEKTRONIKA

ŠTUDIJ Z EKSPERIMENTI NA PODROČJU MIKROVALOVNE TEHNIKE IN UPORABA TE TEHNIKE ZA FIZIKALNO TERAPIJO.

Inštitut za elektroniko, Ljubljana.

RAZISKAVA POSTOPKOV IN PRILAGODITVE NA VF GENERATOR PRI INDUKTIVNEM KALJENJU.

Inštitut za elektroniko, Ljubljana.

KEMIJA

REAKCIJA MED AKTIVNIM KALCIJEVIM OKSIDOM IN KOMPONENTAMI BOKSITA.

Inštitut za anorgansko kemijo Fakultete za rudarstvo, metalurgijo in kemijsko tehnologijo.

UPORABA DOMAČIH VRST ZELIŠČ ZA KARDIOTONIČNE PREPARATE.

Kemični inštitut »Borisa Kidriča«, Ljubljana.

METODA PRIDOBIVANJA ČISTEGA DIGITOKSINA.

Kemični inštitut »Borisa Kidriča«, Ljubljana.

RAZISKAVA VODIKOVIH VEZI.

Kemični inštitut »Borisa Kidriča«, Ljubljana.

OPLEMENITENJE ŠKROBA.

Kemični inštitut »Borisa Kidriča«, Ljubljana.

UPORABNOST NAFTE IZ LENDAVE V KEMIČNI INDUSTRIJI.

Kemični inštitut »Borisa Kidriča«, Ljubljana.

UPORABA ZEMELJSKEGA PLINA IZ SLOVENSКИH NAHA-
JALIŠČ.

Kemični inštitut »Borisa Kidriča«, Ljubljana.

MIKROBIOLOGIJA

STUDIJ VPLIVOV, KI POVEČAJO IN ZMANJSAJO OBCUT-
LJIVOST CELIC IN VITRO NA VIRUSE POLIOMIELITISA IN
NEKATERE NEVROTROPNE VIRUSE.

Mikrobiološki inštitut Fakultete za splošno medicino in
stomatologijo v Ljubljani.

O VLOGI HOLINESTERAZE ZA PRENOS SNOVI MED KRVO-
TOKOMA MATERE IN PLODA.

Inštitut za fiziologijo in farmakologijo Fakultete za agro-
nomijo, gozdarstvo in veterinarstvo v Ljubljani.

REAGIRANJE DENERVIRANE MIŠICE.

Inštitut za patološko fiziologijo Fakultete za splošno me-
dicino in stomatologijo v Ljubljani.

UNIVERZALNI REGENERACIJSKI SERUM (SU) KOT SRED-
STVO ZA BIOLOŠKO REGENERACIJO TKIVA IN ORGANOV
ČLOVEŠKEGA TELESА.

Onkološki inštitut Fakultete za splošno medicino in sto-
matologijo v Ljubljani.

OTOLOGIJA

IZDELAVA GOVORNIH TESTOV.

Otološka klinika Fakultete za splošno medicino in sto-
matologijo v Ljubljani.

ENERGETIKA

ENERGETSKA IN EKONOMSKA PROBLEMATIKA IZMENJAVE
ELEKTRIČNE ENERGIJE MED JUGOSLOVANSKIMI ENER-
GETSKIMI PODROČJI.

Inštitut za elektriško gospodarstvo v Ljubljani.

STROJNIŠTVO

IZDELAVA NAPRAVE ZA ENOBOČNO MERJENJE OZOBILJ
ZOBNIKOV.

Inštitut za mehansko tehnologijo Fakultete za elektro-
tehniko in strojništvo v Ljubljani.

HIDRAVLICNI STROJI

SISTEMATIČNI POSKUSI NA KASKADAH TURBIN, ČRPALK
IN VENTILATORJEV.

Inštitut za turbinske stroje v Ljubljani.

IZBIRA METODE IN OSNOVNIH PODATKOV ZA PROJEK-
TIRANJE ENOSTOPNIH CENTRIFUGALNIH ČRPALK SRED-
NJIH SPECIFIČNIH OBRATOV.

Inštitut za turbinske stroje v Ljubljani.

ELEKTROTEHNIKA

IZDELAVA APARATURE ZA MERJENJE IN UGOTAVLJANJE
ZELO NAGLIH ELEKTRIČNIH POJAVOV.

Oddelek za elektrotehniko Fakultete za elektrotehniko in
strojništvo v Ljubljani.

OBNOVA SILIKAGELA, ONEČIŠČENEGA Z OLJEM.

Inštitut za elektriško gospodarstvo v Ljubljani.

KOORDINACIJA IZOLACIJE V VISOKONAPETOSTNIH NA-
PRAVAH.

Inštitut za elektriško gospodarstvo v Ljubljani.

TOKOVI ATMOSFERSKIH PRENAPETOSTI.

Inštitut za elektriško gospodarstvo v Ljubljani.

PROUČITEV PROBLEMA SREDNJIH IN VISOKIH NAPETOSTI
V ELEKTROENERGETSKEM OMREŽJU SLOVENIJE.

Oddelek za elektrotehniko Fakultete za elektrotehniko in
strojništvo v Ljubljani.

GRADBENIŠTVO

STUDIJ HIDROMETEOROLOŠKIH RAZMER V LRS V ZVEZI
S PROBLEMOM OGREVANJA STANOVANJ.

Zavod za stanovanjsko izgradnjo OLO Ljubljana.

STUDIJ STANJA IZKORISTKA GORIV V PEČEH, KI PRIHA-
JAJO V POŠTEV ZA STANOVANJSKO IZGRADNJO.

Zavod za stanovanjsko izgradnjo OLO Ljubljana.

NOVE METODE ZA DOLOČEVANJE PRODONOSNOSTI NA
REČNIH TOKOVIH.

Vodogradbeni laboratorij, Ljubljana.

VARNOST ZVARJENIH KONSTRUKCIJ PROTI KRAHUKEMU
LOMU.

Inštitut za metalne konstrukcije, Ljubljana.

VPLIV SLOJAVOSTI PLOČEVIN NA NOSILNOST ZVARJENIH SPOJEV.

Inštitut za metalne konstrukcije, Ljubljana.

RAZISKAVA VPLIVA PREOSTALIH NAPETOSTI V UVIJANIH PLOČEVINAH NA OBNAŠANJE ZVARJENIH TLAČNIH CEVI IN POSOD POD PRITISKOM.

Inštitut za metalne konstrukcije, Ljubljana.

NAVODILA ZA ENOSTAVNO IN EKONOMIČNO DIMENZIONIRANJE TIRNIC (ZERJAVNIH PROG) NA ELASTIČNI PODLAGI (BETON).

Inštitut za metalne konstrukcije, Ljubljana.

SISTEMATSKE PREISKAVE ORODNIH JEKEL VRSTE OCP. Zavod za raziskavo materiala in konstrukcij LRS, Ljubljana.

AGRONOMIJA

PROUČEVANJE NAJPRIMERNEJŠEGA SORTIMENTA NJIVSKIH KRMNIH RASTLIN IN KONSERVIRANJE KRME.

Kmetijski inštitut Slovenije, Ljubljana.

PROUČEVANJE IN PRILAGOJEVANJE SADNEGA IN TRSNEGA IZBORA EKOLOŠKIM IN EKONOMSKIM POGOJEM TER ZLAHTNENJE SADNIH IN TRSNIH RASTLIN.

Kmetijski inštitut Slovenije, Ljubljana.

UGOTAVLJANJE OPTIMALNE VELIKOSTI KMETIJSKIH POSESTEV S SPECIALIZIRANO PROIZVODNJO.

Kmetijski inštitut Slovenije, Ljubljana.

ZIVINOREJA

PROUČITEV TEHNIKE IN EKONOMIKE ODPRTIH HLEVOV TER PROUČITEV OPTIMALNEGA IZKORIŠČANJA TRAVIŠČ S ČREDENJEM.

Kmetijski inštitut Slovenije, Ljubljana.

PROGENOTESTIRANJE BIKOV IN MERJASCEV.

Kmetijski inštitut Slovenije, Ljubljana.

KEMIJSKA TEHNOLOGIJA

RACIONALNA IZDELAVA IN NEGA TEKSTILIJ.

Inštitut za tekstilna vlakna Fakultete za rudarstvo, metalurgijo in kemijsko tehnologijo v Ljubljani.

METALURGIJA

STRJEVANJE SIVE LITINE PRI EUTEKTIČNI TOČKI.

Metalurški inštitut, Ljubljana.

PREISKAVA ALUMINATNIH ŽLINDER.

Metalurški inštitut, Ljubljana.

LESNA INDUSTRIJA

REKONSTRUKCIJA PRIMARNE OBDELAVE LESA V LRS.

Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo, Ljubljana.

EKONOMSKE IN KVALITETNE MEJE MED UMETNIM IN NARAVNIM SUŠENJEM LESA V LESNI INDUSTRIJI IN RAZMEJITEV UMETNEGA SUŠENJA LESA MED ŽAGAMI IN PREDELOVALNO LESNO INDUSTRIJO.

Inštitut za gozdno in lesno gospodarstvo, Ljubljana.

INDUSTRIJA PAPIRJA

SULFITNI IN SULFATNI POSTOPEK V PROIZVODNJI CELULOZE Z VIDIKA SMOTRNEGA IZKORIŠČANJA LESNE MASE.

Inštitut industrije papirja, Ljubljana-Vevče.

UPRAVNI ODBORI SKLADA BORISA KIDRIČA

Z odločbo Izvršnega sveta LS LRS št. S-1037/54 iz leta 1954 je bil imenovan naslednji upravni odbor:

predsednik: *dr. Marijan Brecelj,*

člani: *akademik dr. Anton Peterlin, Janko Rudolf, Janez Vipotnik, prof. dr. Dolfe Vogelnik.*

Dne 26. maja 1956 je bil z odločbo Izvršnega sveta LS LRS št. S-1267/1-56 imenovan nov upravni odbor, in sicer:

predsednik: *dr. Marijan Brecelj,*

člani: *Tone Bole, prof. dr. Jože Goričar, akademik dr. ing. Anton Kuhelj, akademik dr. Anton Peterlin, Janko Rudolf, Franc Simonič, Janez Vipotnik, prof. dr. Dolfe Vogelnik.*

Ker je tov. dr. Marijan Brecelj prevzel novo službeno dolžnost v Beogradu, je Izvršni svet imenoval dne 17. novembra 1957 za predsednika upravnega odbora sklada Borisa Kidriča tov. *Viktorja Avblja*, podpredsednika Izvršnega sveta.

Izvršni svet Ljud. skupščine LRS je z odločbo št. 01-930/2-58 z dne 20. okt. 1958 imenoval nov upravni odbor sklada Borisa Kidriča, tako da je sedanji sestav odbora tale:

predsednik: *Viktor Avbelj,*

člani: *Branko Babič,*

Tone Bole,

prof. dr. Bogdan Brecelj,

prof. dr. Jože Goričar,

akademik dr. ing. Anton Kuhelj,

Janko Rudolf,

ing. Viktor Turnšek,

Janez Vipotnik.

STROKOVNE KOMISIJE SKLADA BORISA KIDRIČA

Na seji upravnega odbora sklada Borisa Kidriča dne 24. marca 1955 je bila imenovana strokovna komisija z naslednjimi člani:

predsednik: *akademik dr. ing. Anton Kuhelj,*

člani: *prof. dr. ing. France Avčin, ing. Viktor Kotnik, prof. ing. Stane Krašovec, ing. Viktor Turnšek.*

Na 9. seji odbora sklada Borisa Kidriča dne 22. septembra 1956 je bila razširjena strokovna komisija od 5 na 11 članov in so bili imenovani naslednji člani strokovne komisije:

predsednik: *akademik dr. ing. Anton Kuhelj,*

člani: *prof. dr. ing. France Avčin, prof. dr. Svetozar Ilešič, ing. Viktor Kotnik, prof. ing. Stane Krašovec, ing. Ivan Lavrač, ing. Tine Mastnak, prof. dr. ing. Roman Modic, prof. dr. Hubert Pehani, ing. Viktor Turnšek, prof. dr. Alojzij Vadnal.*

Na 8. seji upravnega odbora sklada Borisa Kidriča dne 15. novembra 1958 je bila imenovana strokovna komisija sklada v naslednjem sestavu:

predsednik: *ing. Viktor Turnšek,*

člani: *prof. ing. Leopold Andrée,
prof. dr. ing. France Avčin,
dr. Lev Gerzinič,
prof. dr. Svetozar Ilešič,
prof. ing. Stane Krašovec,
ing. Ludvik Kremžar,
ing. Tine Mastnak,
prof. dr. ing. Roman Modic,
dr. Anton Moljk,
prof. dr. Hubert Pehani.*

Strokovnjaki, ki so poleg članov strokovne komisije sodelovali v ocenjevalnih komisijah ali kot recenzenti:

Franc Ahlin, profesor Višje pedagoške šole, *Nika Arko*, sekretar Sveta za socialno varstvo LRS, *dr. Aleksander Bajt*, univ. docent, *akademik dr. Srečko Brodar*, *Janko Cuderman*, svetnik Zavoda za gospodarsko planiranje LRS, *dr. Franc Derganc*, univ. profesor, *dr. Marijan Dermastia*, predsednik OLO Ljubljana, *ing. Anton Dolenc*, univ. profesor, *ing. Vladimir Dolenc*, svetnik Uprave za vodno gospodarstvo LRS, *dr. ing. Davorin Dolar*, univ. docent, *dr. Marijan Dular*, pomočnik sekretarja Sekretariata IS za delo, *ing. Metod Dular*, univ. profesor, *dr. ing. Milan Fakin*, univ. profesor, *ing. Viktor Fettich*, univ. profesor, *ing. Marjan Ferjan*, tehnični direktor Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij LRS, *ing. Boris Florjančič*, šef jeklarne Železarne Ravne, *ing. Friderik Gerl*, univ. profesor, *dr. Vladimir Grosman*, odvetnik, *ing. Franc Grm*, inšpektor pri Rudarski inšpekciji LRS, *akademik dr. Jovan Hadži*, *ing. Boris Hren*, nameščenec Metalne, Maribor, *Mirko Jamar*, direktor Zavoda za gospodarsko planiranje LRS, *ing. Milan Jeran*, svetnik Zavoda za gospodarsko planiranje LRS, *ing. Mario Jež*, tehnični direktor Litostroja, *ing. Lojze Kerin*, direktor Uprave za vodno gospodarstvo LRS, *ing. Žarko Kerševan*, projektant pri Toplovodu, *dr. ing. Viktor Kersnič*, univ. profesor, *Tone Klemenčič*, znanstveni sodelavec Ekonomskega inštituta LRS, *dr. ing. Franjo Kočevar*, univ. profesor, *ing. Vekoslav Korošec*, direktor Elektrogospodarske skupnosti Slovenije, *ing. Bojan Kraut*, univ. profesor, *dr. Ivan Kuščer*, univ. profesor, *dr. Gorazd Kušej*, univ. profesor, *ing. Boris Lavrenčič*, znanstveni sodelavec Kemičnega inštituta »Boris Kidrič«, *ing. Boleslav Likar*, univ. profesor, *dr. ing. Miloš Marinček*, univ. profesor, *dr. Ernest Mayer*, univ. profesor, *ing. Miodrag Milojevič*, vodja oddelka na Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij LRS, *ing. Franjo Mohorčič*, tehnični direktor Železarne Ravne, *dr. Rudolf Obračunč*, svetovalec Izvršnega sveta LS LRS, *dr. Marjan Pavšič*, direktor Veterinarskega zavoda LRS, *ing. Ernest Pehani*, univ. profesor,

Franjo Perič, znanstveni sodelavec Ekonomske fakultete, *dr. ing. Marija Perpar*, univ. profesor, *dr. Viktor Petkovšek*, univ. profesor, *France Plebnik*, gimnazijski profesor, *ing. Leo Pipan*, vodja oddelka na Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij LRS, *dr. ing. Roman Poniž*, univ. profesor, *dr. Vekoslav Povh*, svetnik Zavoda za gospodarsko planiranje LRS, *ing. Franc Premerl*, univ. profesor, *ing. Karel Puppis*, svetnik Uprave za vodno gospodarstvo LRS, *dr. Mihajlo Rostohar*, univ. profesor, *dr. Tone Ravnikar*, sekretar Sveta za zdravstvo LRS, *ing. Lojze Rojc*, sekretar Sekretariata Izvršnega sveta LS LRS za urbanizem, stanovanjsko izgradnjo in komunalne zadeve, *ing. Luce Skaberne*, šef biroja podjetja »Gradis«, *ing. Albert Struna*, univ. profesor, *ing. Karel Tarter*, univ. asistent, *dr. Alojz Tavčar*, univ. profesor, *dr. Fran Tretjak*, načelnik industrijskega sektorja pri Trgovinski zbornici LRS, *ing. Ernest Udovč*, vodja oddelka na Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij LRS, *ing. Anton Umek*, nameščenec Jugoslovanske investicijske banke, Centrale za LRS, *ing. Janez Umek*, sekretar Republiške komisije za revizijo projektov, *ing. Anton Urbanc*, univ. asistent, *Lojze Vidmajer*, šef Patentnega urada, *dr. Nedo Zec*, univ. profesor, *Boris Ziherl*, univ. profesor.

STATUT SKLADA BORISA KIDRIČA

I. Splošne določbe

1. člen

Sklad Borisa Kidriča je pravna oseba.

2. člen

Namen sklada je pospeševati teoretično in praktično delo na področju ekonomskih, družbenih in naravoslovnih ved ter na vseh drugih področjih, ki neposredno pomagajo razvijati socialistično gospodarstvo.

Ta namen dosega sklad s tem, da daje iz svojih sredstev posameznikom, zavodom in organizacijam štipendije, nagrade in podpore.

3. člen

Sredstva sklada so proračunske dotacije, darila, volila in drugi nepredvideni dohodki.

4. člen

Sklad upravlja odbor.

Odbor, ki ga sestavljajo predsednik in osem članov, imenuje Izvršni svet Ljudske skupščine LRS.

5. člen

Odbor dela na sejah.

Seje pripravlja in sklicuje predsednik.

Seja je sklepčna, če je navzočih nad polovico članov odbora. Sklepe sprejema odbor z nadpolovično večino navzočih članov.

6. člen

Sklad ima svoj predračun dohodkov in izdatkov.

Presežek sklada iz preteklega leta se prenese kot dohodek v predračun za prihodnje leto.

Odredbodajalec za izvrševanje predračuna je predsednik odbora.

II. Podeljevanje štipendij, nagrad in podpor

A. Podeljevanje štipendij

7. člen

Iz sklada se lahko podeljuje štipendije za študij ter znanstveno in strokovno izpopolnitev doma in v tujini.

Štipendije so lahko enomesečne, večmesečne, enoletne ali večletne.

8. člen

Štipendije se podeljujejo na podlagi razpisa.

Odbor razpiše štipendije vsako leto enkrat.

9. člen

V razpisu štipendij je treba povedati: koliko štipendij posameznih vrst in v kakšni višini bo podeljenih, kakšne pogoje mora izpolnjevati prosilec in kakšna potrdila mora priložiti ter v kakšnem roku je treba vložiti prošnje. Ta rok mora znašati najmanj en mesec.

V razpisu lahko odbor tudi določi, kakšne posebne obveznosti bodo morali prevzeti štipendisti, ki jim bodo podeljene štipendije posameznih vrst.

10. člen

Štipendije za tujino se lahko podelijo posebno nadarjenim in zmožnim prosilcem za znanstveno ali strokovno izpopolnitev ali specializacijo, za dokončanje raziskovalnega dela ali za krajše študijsko bivanje v tujini.

11. člen

Štipendije za študij na domačih šolah se lahko podelijo posebno nadarjenim in zmožnim prosilcem, ki so že v delovnem razmerju, zato da dokončajo fakulteto ali srednjo šolo.

ali da si pridobijo višjo strokovno izobrazbo, lahko pa tudi posebno nadarjenim in zmožnim dijakom in študentom.

Štipendije se lahko podelijo tudi znanstvenim in strokovnim delavcem zato, da se na domači fakulteti, znanstvenem inštitutu, laboratoriju, podjetju in podobno znanstveno ali strokovno izpopolnijo, da dokončajo določeno raziskovalno delo, lahko pa tudi za krajše študijsko potovanje po Jugoslaviji.

12. člen

Štipendisti morajo pošiljati odboru občasna poročila in spričevala oziroma potrdila o svojem šolanju oziroma delu, kot jim to predpiše odbor ob podelitvi štipendije ali pozneje.

Odbor lahko začasno ali za trajno ustavi izplačevanje štipendije štipendistu, ki odboru ne pošlje predpisanega poročila, spričevala ali potrdila, ali pa če odbor spozna, da štipendist pri svojem šolanju ali delu ne dosega ustreznega uspeha.

13. člen

Odbor predpiše s svojim pravilnikom ali pa v samem razpisu štipendij splošne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati prosilci, posebne pogoje, ki jih morajo izpolnjevati prosilci za podelitev štipendij posameznih vrst, ter kakšna dokazila morajo prosilci priložiti svoji prošnji.

14. člen

Odbor lahko podeli prosilcu štipendijo s pogojem, da bo po končanem štipendiranju prevzel določeno delovno mesto, napisal določeno znanstveno razpravo, izvršil določeno znanstveno raziskavo ali podobno, da bo pa moral vrniti štipendijo, če te obveznosti brez utemeljenega vzroka ne bi izpolnil.

B. Podeljevanje nagrad

15. člen

Iz sklada se podeljujejo:

1. Kidričeve nagrade za najboljša izvirna znanstvena dela, ki so bila objavljena v preteklem letu;
2. nagrade za teoretske in uporabno teoretske razprave, ki se predložijo skladu na podlagi razpisa nagradnih tem;
3. nagrade za iznajdbe in tehnične izpopolnitve.

Nagrade se podeljujejo vsako leto enkrat.

Nagrade se podeljujejo posameznikom, skupinam posameznikov ali delovnim kolektivom in organizacijam.

15. člen

Odbor podeli vsako leto štiri Kidričeve nagrade, in sicer: eno prvo nagrado v znesku 300.000 dinarjev in tri nagrade po 200.000 dinarjev.

Prva nagrada se podeli samo za izredno kakovostno znanstveno delo.

Če objavljena znanstvena dela po svoji kakovosti ne zaslužijo Kidričeve nagrade, ali če ne zasluži Kidričeve nagrade toliko znanstvenih del, kot bi jih bilo nagraditi, se to leto ne podeli nobena nagrada oziroma se podeli samo ustrezno število nagrad.

16. člen

Nagrade za teoretske in uporabno-teoretske razprave se podelijo na podlagi razpisa nagradnih tem.

Odbor razpiše nagradne teme za take razprave, ki lahko dajo spodbudo za znanstveno raziskovalno delo na takšnih področjih oziroma o takšnih vprašanjih, ki so posebno pomembna za razvoj socialističnega gospodarstva, ali pa pravilno usmerjajo tako raziskovalno delo. Nagradne teme izbere odbor izmed tem, ki jih predlagajo fakultete in znanstveni zavodi, lahko pa določi tudi sam posamezne teme.

17. člen

V razpisu nagradnih tem je treba navesti naslove nagradnih tem, okvirne zneske nagrad za posamezne teme in rok, v katerem je treba predložiti odboru nagradne razprave. Rok je za vse nagradne teme enak, mora pa biti določen tako, da se vse nagradne teme lahko izdelajo.

Odbor podeli nagrado v mejah zneska, ki ga določi vnaprej za nagradne teme. Odbor podeli nagrade za najboljše nagradne razprave, lahko pa podeli nagrade tudi za več razprav o isti temi. Upoštevajo se lahko samo razprave, ki še niso bile objavljene.

Nagrajene razprave odbor obdrži, nenagrajene razprave pa vrne tekmovalcem.

Odbor lahko nagrajene razprave odkupi in založi sam ali pa posreduje pri založniških podjetjih, da jih založijo.

18. člen

V razpisu nagrad za iznajdbe in tehnične izpopolnitve določi odbor rok, v katerem je treba prigrasiti iznajdbe in tehnične izpopolnitve za podelitev nagrad, ter skupen znesek, ki je določen za podelitev teh nagrad.

Pri podelitvi teh nagrad se upoštevajo takšne v tekočem ali preteklem letu registrirane iznajdbe in tehnične izpopolnitve, ki imajo velik pomen za socialistično gospodarstvo in so se v praksi že popolnoma uveljavile.

19. člen

Prošnji za podelitev nagrade za razprave je treba priložiti nagradne razprave.

Prošnji za podelitev nagrade za iznajdbe in tehnične izpopolnitve je treba priložiti podroben opis iznajdbe oziroma tehnične izpopolnitve s potrebno dokumentacijo.

C. Podeljevanje podpor

20. člen

Podpore se podeljujejo za financiranje znanstvenega raziskovalnega dela ali uporabno-znanstvenega dela v okviru zneska, ki ga določi odbor v ta namen vsako leto vnaprej.

21. člen

Podpore se podeljujejo praviloma znanstvenim ustanovam (fakultetam, inštitutom, seminarjem in podobno), lahko pa tudi posameznikom za financiranje določenih del.

Podpore podeljuje odbor na prošnjo ali iz lastne pobude.

Podpora se lahko podeli za celotno financiranje ali pa samo za delno financiranje raziskovalnega dela.

22. člen

V prošnji za podelitev podpore je treba podrobno navesti, za kakšno raziskovalno delo se prosi podpora, v kakšnem roku bo raziskovalno delo predvidoma izvršeno, predračun stroškov

raziskovalnega dela ter ime in kvalifikacijo tistega, ki bo raziskovalno delo vodil, če gre za večje raziskovalno delo, pa tudi imena in kvalifikacije strokovnjakov, ki bodo neposredno sodelovali. Prošnji je treba priložiti podroben program nameravanega raziskovalnega dela.

23. člen

Odbor sklepa o podelitvi podpor enkrat na leto.

Odbor lahko izplača podporo naenkrat ali pa v več obrokih.

Odbor lahko veže podelitev podpore na to, da mu prejemnik podpore občasno poroča o napredovanju raziskovalnega dela in predlaga delni obračun izdatkov. Če prejemnik tega ne stori ali če se med delom pokaže, da je dovršitev raziskovalnega dela nemogoča, mu lahko odbor začasno ali za trajno ustavi izplačevanje nadaljnjih obrokov.

Ko je raziskovalno delo končano, mora dati prejemnik odboru podrobno končno poročilo o izidu raziskovalnega dela in končni obračun stroškov. Če so stroški nižji, kot je bila izplačana podpora, mora razliko vrniti skladu.

III Skupne določbe

24. člen

Štipendije, nagrade in podpore se praviloma podeljujejo jugoslovanskim državljanom, zavodom in organizacijam, ki prebivajo oziroma imajo sedež na ozemlju Ljudske republike Slovenije.

Odbor lahko v posameznih primerih podeli štipendijo, nagrado oziroma podporo tudi drugim osebam, zavodom in organizacijam.

25. člen

Če je vložena prošnja pomanjkljivo sestavljena ali opremljena, zahteva odbor od prosilca, naj jo ustrezno popravi oziroma dopolni v roku, ki mu ga za to določi. Prošnje, ki v določenem roku niso bile popravljene oziroma dopolnjene, se ne upoštevajo. Za prošnje, ki se v določenem roku popravijo oziroma dopolnijo, velja da so bile vložene v natečajnem roku.

26. člen

Odbor razpisuje natečaje za štipendije in nagrade ter podeljuje podpore v mejah okvirnih zneskov, ki so za ta namen posamezno določeni v proračunu dohodkov in izdatkov sklada.

Odbor lahko glede na izide razpisov izvrši med letom vir-man-e med izdatki za štipendije, nagrade in podpore.

26a člen

Odbor razpisuje natečaje za štipendije in nagrade iz 2. in 3. točke 15. člena ter podeljuje podpore in nagrade iz 15. člena tega statuta vsako leto enkrat, in sicer na obletnico smrti Borisa Kidriča.

27. člen

Odbor imenuje po potrebi strokovne komisije, da ocenijo prošnje in da dajo odboru predloge za podelitev štipendij, nagrad oziroma podpor.

28. člen

Odbor lahko poveri strokovnim komisijam ali posameznim strokovnjakom, da pregledajo poročila po 12. in 23. členu tega statuta in da dajo odboru o tem svoje poročilo in morebitne predloge.

29. člen

Odbor lahko predpiše s pravili v mejah tega statuta natančnejše določbe o vlaganju prošenj za štipendije, nagrade in podpore.

30. člen

Nagrade članom strokovnih komisij oziroma strokovnjakom ter izdatki za administracijo sklada se plačajo iz sredstev sklada.

31. člen

Odbor da ob koncu vsakega leta Izvršnemu svetu poročilo o svojem delu.

32. člen

Izid vsakega natečaja objavi odbor v dnevnem časopisu.

33. člen

Ta statut velja od dneva objave v »Uradnem listu LRS«, št. U. 31/55 in 44/56.

Ljubljana, dne 5. marca 1955 in 10. aprila 1956.

Izvršni svet Ljudske skupščine LRS

Predsednik

Boris Kraigher l. r.

Objavljeno v »Uradnem listu LRS«, št. 9 od 10. marca 1955 in št. 10 od 12. aprila 1956.